

Германско президентство на Европейския Съюз

**Шеста европейска среща на хората, живеещи в
бедност**

**Борба с бедността и социалното
изключване**

Постигнат напредък, бъдещи стъпки

Доклад от конференцията

Брюксел, 4-5 май 2007

Съдържание

Общ преглед на конференцията	2
<u>Шеста Европейска Среца на хората, живеещи в бедност: Рамка и съдържание на конференцията</u>	3
<u>Централни твърдения на конференцията</u>	7
Пълен доклад	10
1 Обща въвеждаща реч от председателите на конференцията	11
2 Откриване и въвеждащи изказвания	13
3 “Към какво се стремяхме, къде сме сега” Символичните обекти, представени на Срещата	20
4 Резултатите от заседанията по групи и пленарното заседание	29
5 Заклучителни бележки	35
Приложение 1: Заключение на германското президентство на ЕС от Шестата Среца на хора, живеещи в бедност, представени на Съвета по заетост, социални дела, здравеопазване и въпроси на потребителите на 30 и 31 май 2007	39
Приложение 2: Участници	42

Общ преглед на конференцията

Шестата Европейска Среца на хората, живеещи в бедност: Рамка и съдържание на конференцията

Създаването на начини за справяне с бедността и социалното изключване е основна задача за отговорното правене на политика. В тази връзка, главите на държавите и правителствата, на срещата на най-високо равнище в Лисабон през 2000 година, поставиха пред Европейския съюз цел, която да бъде постигната до 2010, а именно ЕС “да стане най-конкурентната и динамична, основана на знание икономика в света, способна на устойчив икономически растеж с повече и по-добри работни места и по-висока социална кохезия. Постигането на тази цел изисква цялостна стратегия, насочена към (...) борба със социалното изключване”.

За да се изпълни тази амбициозна задача, германското председателство на Съвета подчертава необходимостта да бъдат открити общите черти в широкия Европейски социален модел за 21ви век, за да се реагира по подходящ начин на всички видове бедност и социално изключване. В този процес, всички засегнати трябва да имат глас – и особено тези, чиито права на социално участие са ограничени от тяхната позиция по границите на обществото. Европейските срещи на хората, живеещи в бедност, които се провеждат в първата половина на всяка година от 2001 насам, са главен компонент в осигуряването на повече участие на европейско ниво.

Тазгодишната Шеста Среца на хората, живеещи в бедност, се проведе на 4ти и 5ти май 2007, под германското председателство на Съвета в Конферентния център на Двореца Егмонт в Брюксел. По отношение и на съдържанието, и на организацията, Срещата беше подготвена от организационен комитет, съставен от членове на Европейската Анти - Бедност Мрежа (EAPN), представители на германското Министерство на труда и социалните дела, Директората по заетост, социални дела и равни възможности, германската национална анти - бедност конференция, ATD Четвърти свят, ФЕАНТСА (Европейската федерация на националните организации, работещи с бездомните хора), белгийското правителство и представител на Министерството на труда, семейството и социалните дела на Република Словения.

В самата среща участваха около 220 човека, включително делегации от хора, живеещи в бедност, от всички страни членки на Европейския съюз, с изключение на Румъния, както и от Норвегия. Германското президентство на Съвета беше представено от Вице Канцлера и Федерален Министър на труда и социалните дела - Франц Мюнтеферинг и Парламентарния държавен секретар на Федералното министерство на труда и социалните дела - Франц Тьонес. Комисарят по заетостта, социалните дела и равните възможности Владимир Спидла, участваше от страна на Европейската комисия. Много

страна членки изпратиха представители от министерствата на социалните дела и от постоянното представителство, както и членове на Комитета за социална защита (SPC), на Европейския парламент и на Съвета на Европа. Освен това, Срещата беше посетена от представители на неправителствени организации, на социалните партньори и на академичните учени.

Целта на двудневната конференция беше да прецени и илюстрира как социалната ситуация на хората, живеещи в бедност, в страните членки на Европейския съюз се е променила от началото на Срещите през 2001 досега. Позитивният всекидневен опит показва важността на участието на засегнатите в борбата срещу бедността и социалното изключване. Делегациите разработиха конкретни твърдения на работните срещи относно тези предизвикателства и приоритети на социалната интеграция, които те смятат за най-спешни, и ги вписаха в своите доклади към присъстващите политически представители от европейските институции и от страните членки.

В подготовката на конференцията, EAPN разработи методологическо ръководство за националните делегации и ги призова да визуализират тяхната преценка в триизмерни обекти (предмети). Тези обекти имаха централен принос за съдържанието на конференцията. Те бяха представени на пленарното заседание и в двата дни и позволиха интензивно вникване в проблемите и разбиранията на хората, живеещи в бедност, в страните членки. Обектите направиха ясни изискванията, които са присъщи на Европейския социален модел. Лесно е да се види, че факторите довели до бедност и социално изключване са подобни в Европейския съюз, но тяхното конкретно влияние върху участието на хората и реализирането на възможностите могат да варират осезателно поради равнищата на социална сигурност, които могат да се различават много в различните случаи.

Поздравления и откриване

Срещата беше представена от двамата председатели на конференцията - *Епископ Мария Йепсен* и *Проф. Д-р Ернст-Улрих Хустер*, които в своята съвместна въвеждаща реч още веднъж наблегнаха на значимостта на социалното измерение в Европа. Хората, засегнати от бедността и социалното изключване, имат особена нужда от помощ и възможности да участват. Мандатът, обаче, отива далеч отвъд конференцията, и затова председателите напомниха на всички присъстващи за необходимостта от единство между на думите и действията. Германският Вице Канцлер и Федерален Министър на труда и социалните дела - Франц Мюнтеферинг засегна този аспект в своята въвеждаща реч, и подчерта, че борбата срещу бедността и социалното изключване е не само въпрос на човешка симпатия, но и лежи в основата на добре разбран интерес за обществото като цяло. Държавата носи

отговорността да осигури на хората възможност да си помогнат сами. Достъпът до справедлива работа, реализацията на образователните възможности и осигуряването на подходящи жилища са, от неговата гледна точка, основата на борбата с бедността и социалното изключване. Европейският комисар по заетостта, социалните дела и равните възможности *Владимир Спидла* подчерта в своята реч при откриването, че правещите политика са задължени да приемат сериозно грижите и нуждите особено на тези, които живеят на пределите на обществото. Европейският съюз може да допринесе за социалната интеграция, само ако всички граждани са включени в процеса на обединение. Ефективната политика за борба с бедността и социалното изключване трябва да осигури достъп до заетост, която осигурява препитание, равни възможности за образование и обучение, достъп до подходящо здравеопазване, както и до социални блага и услуги като цяло. Представителят на комисията на Съвета на Европа за човешките права *Лаури Сивонен* отбеляза неотчуждаемостта на човешките права и заяви в своята въвеждаща реч, че бедността и социалното изключване са текущо потъпкване на човешкото достойнство. Една политика срещу бедността и социалното изключване трябва да адресира всички видове дискриминация и трябва да осигури достъп до право на участие за всички. Между двете речи, *Виржини Поалвер*, която също така беше делегат на Петата Среца, оцени от гледна точка на засегнатите нейния опит на Срещата през миналата година. Срещите на хора, живеещи в бедност, са сериозна възможност да бъде чут гласа на засегнатите. Те разширяват знанието за проявите на бедността и социалното изключване в Европа, илюстрирайки едновременно допирните точки и различията. Срещата насърчава солидарност между засегнатите, и в този смисъл е също така и голямо поощрение, за тези, които не са се изморили да взимат участие в борбата с бедността и социалното изключване.

Представяне на обектите и заседанията по групи

През първия ден, под мотото *“Какво искахме, къде сме сега” – Преценка на първите пет Европейски Среци на хората, живеещи в бедност*, бяха представени и коментирани на пленарното заседание обектите от Австрия, Белгия, България, Кипър, Дания, Финландия, Италия, Франция, Швеция, Малта, Гърция, Германия, Унгария, Ирландия, Латвия, Литва, Люксембург и на Европейската анти бедност мрежа. След това участниците дискутираха трудностите и успехите на социалната интеграция в седемте заседания по групи под мотото *“Обвързвайки заедно стратегиите – Стимулирайки диалога – Окуражавайки обратната връзка – Поглеждайки към бъдещето – Улеснявайки повече участие и социална кохезия”*. Резултатите от заседанията по групи бяха обобщени в доклади, които бяха представени на пленарното заседание на втория ден.

Дискусии и обмяна

През втория ден бяха представени обектите от делегациите на Чехия, Холандия, Норвегия, Полша, Португалия, Словения, Испания и Обединеното кралство, както и от Комитета за социална защита, белгийското министерство за социални дела и обществено здраве и Европейската комисия. След това бяха представени основните резултати и предположения от заседанията по групи. Тези кратки изявления доведоха до дискусия между Жером Виньон, ръководител на Директората за социална защита и интеграция, Елизе Вилиам, Председател на Европейския комитет за социална защита, Ренцо Фиор, Президент на Еммаус Интернешънъл, и делегатите. Тук бяха обобщени проблемите и проявите на бедността и социалното изключване, както и потенциалните решения на Европейската рамка за действие. Въпросът за отвореното участие при продължаването на европейския конституционен процес играеше централна роля, както и призова за по-нататъшно стимулиране на елементите на едновременно на европейско и национално равнище.

Заклучения и перспективи

Събитието беше закрито с финалните думи на Франц Тьонес, Парламентарен държавен секретар на германското федерално министерство на труда и социалните дела, Лудо Хореманс, Президент на европейската анти - бедност мрежа, както и на Давор Доминкус, Изпълнителен генерален директор на социалните дела на Министерството на труда, семейството и социалните дела на Република Словения. Като представител на страните членки в Комитета за социална защита, г-жа Вилиам предаде червен мегафон на г-н Тьонес в качеството му на обект на представителите на правителствата. Този обект наекива за факта, че засегнатите хора говорят високо на политически отговорните и в същото време той е призив към представителите да говорят силно в интерес на засегнатите. Мегафонът беше предаден от г-н Тьонес на г-н Доминкус като представител на следващото президентство на Съвета на ЕС.

Централни твърдения на конференцията

Важните теми и обекти на дискусия на конференцията са обобщени и изложени по долу. Те бяха подбрани и представени от делегациите, посредством триизмерни обекти, на заседанията и в дискуссионните групи:

- Делегатите откриха, че просперитета в Европа нараства. В същото време, те заявиха своите тревоги, че разделението между бедни и богати става все по-голямо, и това се наблюдава не само в Европа. Същевременно, беше отбелязано, че проблемът за справедливото разпределение има маргинална роля в политическия дневен ред.
- Някои делегати смятат за илюзия, това че Лисабонската цел за оказване на значително влияние в премахването на бедността до 2010 ще бъде постигната. Тъкмо напротив, те наблюдават увеличаващо се влошаване на условията на живот, особено за хората, които живеят в бедност и социално изключване. Те възприемат инструментите за стимулиране на социалната интеграция не толкова като помощ за самопомощ, колкото, обратното, като патронаж и редукция на техните права на участие.
- Участниците в конференцията споделят сериозни тревоги относно по-нататъшната либерализация и приватизация на публичните услуги. Според техния опит, подобни мерки имат като следствие социална маргинализация и правят достъпа до елементарни услуги като вода или електроснабдяване по-труден или по-скъп.
- Участниците смятат детската бедност, неравенствата спрямо жените, ограничения достъп до образователната система, здравеопазването, високите нива на безработица и бездомност и липсата на достъп до поносими жилища за основни рискове за социално изключване, които надигат глава в по-голяма или по-малка степен във всички страни членки на съюза. В някои случаи, системите за социална сигурност осигуряват недостатъчна закрила от такива рискове.
- Дискриминацията и расизмът са други основни причини водещи до социално изключване. Те въздействат на широк спектър от групи на индивиди, като етнически малцинства (в частност ромите), хора с увреждания, самотни родители, възрастни хора, както и мигранти.
- Бяха изразени оплаквания, че начинът по който търсещите убежище са третираны в отделните страни на Европейския съюз не може да се съвмести с

гарантиране на човешкото достойнство. Също така, ситуацията на хора без валидни документи и на трудовите мигранти често е в разрез с елементарните фундаментални права.

- Бедността сред възрастните и старите хора играе основна роля в частност в новите източни страни членки. Проблемът се проявява например в това че социалните трансфери и социалните услуги в Европейския социален модел често не се противопоставят на бедността.
- Въпреки че правителствата и публичната администрация в много от страните членки на Европейския съюз вече са доста по-наясно с идеята за участието на засегнатите, делегатите все още наблюдават сериозни слабости, когато се стигне до конкретна реализация. Това се отнася не само до участието в законодателни заседания, например, но също и в ежедневните административни дела.
- Да бъдеш прав не винаги означава да получиш справедливост. Делегатите докладват за сериозни проблеми при упражняването на законовите права и призовават в този контекст публичните агенции да бъдат задължени да осигуряват информация.

Точките споменати по-горе дават ясно да се разбере, че успешната социална интеграция е желание на много хора в Европа, но не и реалност. Решението на социалните проблеми е следователно централен тест за легитимността на цялостния процес на обединение в Европа. Социалната интеграция не може да бъде постигната без да бъдат консултирани засегнатите, които на свой ред очакват да бъдат посрещнати с уважение и условията за цялостна социална интеграция да бъдат подобрени в едно атмосфера на равенство.

Европейският съюз се е заел да подобри социалното сцепление вътре и между страните членки. Шестата среща на хората, живеещи в бедност, осигури възможност за по-дълбоко вникване във въздействието на Лисабонската стратегия. Вниманието бе фокусирано не само върху политиците и академичните учени, но и върху това да се даде глас на 'жертвите' в качеството им на експерти, защитаващи своята собствена кауза. То подсили обмяната между засегнатите, но също така и с политиците и с присъстващи представители на институции и асоциации като напр. Европейската Конфедерация на профсъюзите (ETUC) и Еврочайлд – мрежа, стимулираща благосъстоянието и правата на децата и младите хора (Eurochild). Това направи възможно създаването на мрежи. Конференцията, също така, направи ясно, че "Европа се нуждае от лица", както каза председателят на конференцията – Епископ

Мария Йепсен. Ето посланието към засегнатите “Вие сте някой! Ние знаем за Вас и уважаваме ситуацията, в която се намирате.” Зад тези думи лежи и увереността, че много държавни и частни улеснения, инициативи и помощници вече се грижат за хората, които са попаднали в тежки времена. Резултатите от Срещата изразяват тези проникновения и, нещо повече, идентифицират прояви на социално изключване, които социална Европа вече не може да си позволи да толерира.

Въведени от съвместната реч при откриването на двамата председатели на конференцията, основните твърдения от отделните точки на дневния ред на Срещата тук са обобщени. Ако се нуждаете от повече информация, налице е и списък с участниците, подредени по страни и функции, в Приложението.

Пълен доклад

1 **Обща въвеждаща реч от председателите на конференцията**

Лисабонската стратегия от 2000та година, Европейската Анти Бедност Мрежа, Европейските срещи на хора, живеещи в бедност: Добре е, че те съществуват, но ние искаме те да станат по-известни и да получат повече подкрепа от всички страни и на всички нива – и с това надяваме, че те самите ще свършат цялата работа един ден. Обаче, всичко това няма да бъде възможно скоро, а може би и никога. Броят на тези, които са бедни, които живеят в пълна мизерия, нараства – това няма как да не бъде видно. Разходете се из нашите градове или потърсете по Интернет и ще откриете потвърждение на този феномен, който може да бъде открит из цяла Европа. Това прави тази Среща още по-важна, като място, където трябва да бъде извършена обмяна и да бъде даден кураж, хората да се срещнат с други хора, за които иначе не биха дори подозирали. Тук жени и деца с различни отговорности, които са повлияни по различни начини могат да се вслушат един в друг и да развият своите виждания срещу бедността в миналото и бедността, която все още ни заплашва.

Запознати сме с темата за бедността по различни начини. Аз, Мария Йепсен, съм евангелистко-лутерански епископ в Хамбург от 15 години и там аз съм обвързана най-вече с хора, които нямат дом или доход, както и с жени, които живеят в бедност. Аз, Ернст-Улрих Хустер, съм зает с изследвания на въпроси, касаещи бедността и социалното изключване, от повече от 25 години, работейки заедно, в и с асоциации и неправителствени организации по въпросите на благосъстоянието, както и с правителствени органи и Европейската комисия. Можем да почувстваме огромните разлики, но същевременно сме и впечатлени от значителната гъвкавост на бедните хора, как те успяват с въображение и сила да действат солидарно - и също така преживяваме шокиращите противоположни крайности на депресия, парализа и маргинализация.

За нас Библията е ръководство, и в нея ние четем, най-напред че бедните винаги ще са с нас, докато в същото време е налице непрекъснат призив да не избутваме бедните на едната страна, да не ги експлоатираме, а да бъдем милостиви и справедливи към бедните. Ние сме оценявани според това дали се отнасяме с уважение към бедните хора и дали им позволяваме да живеят в справедливи условия. По случай 50тата годишнина на подписването на Римския договор на 25 март тази година, Общността на протестантските църкви в Европа (CPCE) провъзгласи Пет добри пожелания за бъдещето на Европа. Ето цитат от третото пожелание:

“Европейският съюз се нуждае от повече справедливост. Въпреки всичките икономически успехи, почти 80 милиона души в ЕС все още живеят на границата на бедността и едно на всеки пет деца е заплашено от бедност. Повече от 17 милиона души в ЕС са безработни. Разделението между бедни и богати става все по-голямо в много европейски страни. Протестантските църкви в Европа искат Европейски съюз, в който икономическите и социални политики да са в баланс, който е взаимно подкрепящ и който се бори с бедността и социалната различия в Европа по-силно отколкото досега.”

За да постигнем това ние се нуждаем от две неща: Първо, всички, които се занимават с бедността и социалното изключване трябва да си общуват и да се вслушват в това, което казва другия, да дискутират предложенията заедно. Второ, трябва по-добре да се обвържат парите с потребностите и тясно да свържем различните дейности, на примера на тази конференция, на Европейската анти - бедност мрежа, на Европейската комисия, на правителствата на страните членки, на национален организации, ангажирани с бедността, на неправителствените организации, както и на други агенции точно по начина, планиран от резолюциите на Лисабон и след това на Ница. Резолюцията от 2000 година на Лисабонския Европейски Съвет, а именно да се направи Европа не само най-конкурентната и динамична, основана на знание икономика в света до 2010 година, но също така да се постигне по-висока социална кохезия трябва да бъде приложена. Остават ни само три години до планирания краен срок. Ето защо тазгодишната Среца на хората, живеещи в бедност, има такова голямо значение: Става въпрос да се прецени критично състоянието и да се покаже какво може и трябва да бъде прието като следващи цели. Двете цели не бива да бъдат разглеждани като само мъгливо свързани или всъщност несвързани изобщо. По-скоро най-динамичната икономика и социалната кохезия трябва да бъдат взаимосвързани. В същото време, се оказва че тази Европа е също така отговорна и за нещо друго. Мигриращите от бедните и заплашени от граждански войни региони на света идват в Европа с или без паспорти и разрешения за пребиваване. Европа е част от глобалната икономическа система, която маргинализира големи части от населението на света в социални термини. Бедността и социалното изключване във и извън Европа са комплексни теми, които могат да доведат до полемики, но също така те правят възможно и търсенето на стратегии, които могат да ни водят по пътя напред. Нека заедно се опитаме да постигнем това.

Епископ Мария Йепсен

Northelbian Evangelical-Lutheran Church, Hamburg

Проф. Д-р Ернст-Улрих Хустер

Evangelical University of Applied Sciences

Rhinelu/Westphalia-Lippe Bochum

2 Откриване и въвеждащи изказвания

Реч при откриването

*”Отговорност за цялото – Отговорност за индивида –
За Европа със социално лице”*

Франц Мюнтеферинг, Федерално министерство на труда и социалните дела

Приветствие

Владимир Спидла

Комисар на ЕС по заетостта, социалните дела и равните възможности

Лаури Сивонен

Съветник – Служба към Комисаря по човешки права на Съвета на Европа

Доклад от опита

Виржини Поалвер

Участник в 5тата Европейска Среца на хората, живеещи в бедност

“Европа е един от най-богати райони на земята.

Никой не трябва да остава равнодушен, че и тук има хора, които живеят в бедност.

Франц Мюнтеферинг

Германският федерален Министър на труда и социалните дела, **Франц Мюнтеферинг**, постави чисто политическо послание в центъра на своята реч: “Политиците са отговорни за цялото. Те трябва да уважават и индивидуалното.” Съответно на това, борбата срещу бедността и социалното изключване не е само въпрос на човешка симпатия, но служи и в добре разбран интерес на обществото като цяло. В политическото развитие, и въпреки различните традиции в 27те страни членки, Европа може да се позове на своите съвместно поддържани ценности и идеи. Така например, идеята за държава на социалното благоденствие, на социалната пазарна икономика и на социалното партньорство в своята сърцевина се отнасят до всички части на Европа. Заедно с това: “Ние имаме общ образ на човешкото достойнство и на социалното общество. Това ръководи нашите действия и налага задължения върху цялата политическа област.” Така едно от главните предизвикателства пред европейската социална политика е да оформи вътрешния пазар като социален пазар и да се отрази на икономическите, екологическите и социалните въпроси като цяло. Мотото на германското президентство на Съвета е подходящо: “Да обединим сили за социална Европа – за социален свят!”

Министър Мюнтеферинг наблегна на това, че националните традиции са доминиращ фактор в социалната политика. Затова и той призова към интензивна обмяна на опит – “с повече кураж да се насочим към по-конкретни цели и с ясно, прозрачно представяне на напредъка, направен в съответните социални среди”. Германското президентство провежда кампания в този контекст да бъдат приети социално-политически ръководни принципи при Ревизията на Интегрираните Ръководни принципи през 2008. Не става дума да се формулират само “минимални стандарти, но също така и социален прогрес, който все още трябва да постигнем.”

Главна задача, която трябва да бъде изпълнена от страна на социалната политика – според министър Мюнтеферинг – е да се създаде място където могат да участват всички хора. От негова гледна точка, следните три части имат основно значение за политиката на социална интеграция:

- Образованието поставя основите на самоопределян живот. Това е човешко право, и следователно представлява предпоставка на всички обсъждания. Равните възможности са зависими от равните образователни възможности налични от началото, така че хората да не бъдат хванати в спиралата на съществуването без перспективи и да се изправят пред социално изключване. Така индивидуалните траектории на бедност трябва да бъдат прекъснати колкото може по-рано.
- Да имаш работа не само осигурява жизнен стандарт на хората, признание и – в идеалния случай – степен на самореализация. Погледната от тази гледна точка, целта на пълната заетост е равнозначна на поддържането на социалната интеграция. Но като казваме това, си даваме сметка че има недостатъци на наемането на работа, особено в сферата на ниско - квалифицираната заетост. Ученето през целия живот и приспособените умения са нужни, за да се подобрят възможностите за заетост. Германското президентство на Съвета обобщава съответните опити под термина “добри работни места”. Това изискване предполага едновременно повече работни места, както и справедливо заплащане, юридическа сигурност, здравна защита на работа, приятелски настроени към семейството работни места и достатъчно възможности за по-нататъшно обучение.
- Третото централно условие за реализацията на правата на социално участие е достъп до адекватни жилища за хората в една среда, в която си струва да се живее.

Политика, която приема хората сериозно, не може да обещае бърза промяна на увеличаващите се бедност и социално изключване. Въпреки това: “Прогресът е възможен!” – това е стоящ ангажимент и трябва да служи за ориентация на (европейската) политика. Политиците не могат да се примирят с факта, че има хора, които са изключени от тези три области на живота. За да се подхранва социалната интеграция е необходимо, от една страна, повече отговорност и, от друга, право на надеждна държавна подкрепа. Идеята на държавата на социалното благосъстояние да се организира солидарност е по-актуална от всякога, според Министъра, но тя също така изисква повече обществен дух и частна инициатива..

“Ако ние политиците искаме да вземем мерки за вашите потребности и да оценим какво значение имат мерките за справяне с бедността и социалното изключване, ние трябва да обърнем внимание на това, което имате да ни кажете.”

Владимир Спидла

Комисарят на ЕС по заетостта, социалните дела и равните възможности, **Владимир Спидла**, смята, че всекидневната политическа работа трябва донякъде да навакса когато става дума за възможностите за по-добро включване на хората, директно засегнати от бедността, в политическия процес и да се вслушва по-пряко в техните потребности. В крайна сметка, отговорната политика зависи точно от гласовете на засегнатите, защото само ако те са в състояние да артикулират и да поставят своите изисквания е възможно (социалните) политически дейности да бъдат приспособени към тях. Европейският съюз не веднъж е засягал въпроса за социалната интеграция през своето 50годишно съществуване. Може да се наблюдава, че въпросите на социалното кохезия и интеграция се превръщат във все по-спешни и по-сложни в Съюза, който расте. Европейският съюз реагира на това на Срещата на най-високо равнище в Амстердам през 1997 и разшири компетенциите на Общността в сферата на социалната защита. На базата на знанието, че “Броят на хората, живеещи под границата на бедността и в социално изключване в Съюза е неприемливо”, главите на държавите и правителствата решиха на Срещата на най-високо равнище в Лисабон през 2000та година ефективно да се преборят с бедността и социалното изключване до 2010 във всички страни членки.

Ако някой погледне резултатите в Съвместния доклад по социална защита и социално включване, предаден от Европейската комисия през февруари 2007, той ще открие, че въпреки всичко рискът от бедност е все още висок в Европейския съюз, като средният през 2004 година е 16 процента. Същевременно, цифрите показват една сериозна пропаст в просперитета между и вътре в самите страни членки – както и полово

специфично разпространение на рисковете от бедност. Съвместният доклад също така подчертава необходимостта да се включат всички подходящи заинтересовани страни на гражданското общество и социалните партньори при разработването на национални стратегии за борбата срещу бедността и социалното изключване. Поощряването на участието е централен елемент в борбата срещу бедността и социалното изключване. Това значи не само да се изслушат засегнатите, но също така те да бъдат включени в политическия процес по подходящ начин.

Комисарят Спидла заяви че, не на последно място благодарение на Отвореният метод на координация за социална защита и социално включване (ОМК), в рамките на Европейския съюз е създадена нюансирана отчетна система, която има на разположение значителен количествен материал за тенденциите в социалната ситуация в Европа. Независимо от това, все още няма качествени изследвания, описващи и анализиращи обстоятелствата на живота на хората в конкретни термини. Опитът на засегнатите не е разглеждан и проучен систематично. Затова е важно и тези групи от хора да бъдат по-добре включени в дискусиите и изследванията. Европейските срещи на хората, живеещи в бедност, подчертават правото на консултация на засегнатите. Както Комисар Спидла казва, те създават форум за обмяна между хората, живеещи в бедност и политиците. Срещите им предоставят място, където да се вслушат, да разберат и да получат информация един от друг. Имайки предвид всичко, срещите помогнаха през годините да се задълбочи разбирането за многомерния характер на бедността и социалното изключване и това да се илюстрира на базата на индивидуалните реалности.

Също така стана ясно, на базата на тази обмяна, че ефективната политика срещу бедността и социалното изключване трябва да е обвързана с много измерения, които зависят едно от друго и взаимно се стимулират. Те включват социално политически въпроси, като достъп до заетост, която осигурява жизнените стандарти на хората, сигурност за възможностите за обучение и образование, достъп до подходящо здравеопазване, както и (безграничен) достъп до социални блага и услуги като цяло.

Комисар Спидла посочи, че Европейският съюз цели да засили социалната кохезия в ЕС. Налице е голям избор от средства на разположение, за да се изпълни това, включително докладите, разработвани в рамката на ОМК, Структурните фондове и Програмата на Общността ПРОГРЕС, обявена отново през 2007. Различни инициативи на Комисията са насочени да привлекат внимание върху някои групи, изправени пред проблеми като поощряване на проекти за подобряване на възможностите за работа за хората, които са най-отдалечени от трудовия пазар.

2007 година е Европейската година на равните възможности за всички. За да се уверим, че мотото на Европейският съюз “Единство в разнообразието” (*In varietate concordia*) не остава само на хартия, е важно ясно да се подчертаят връзките между политиката, стимулираща равните възможности и социалната интеграция. За тази цел, обаче, гражданите също трябва да бъдат включени по подходящ начин в Европейският процес на интеграция. В този смисъл, 6тата Европейска среща на хората, живеещи в бедност, помага да се поощри борбата срещу бедността и социалното изключване на всички нива.

“Човешките права не са просто лукс за един малък и привилегирован елит. (...) Бедността неизбежно е атака срещу човешкото достойнство. Тя също така служи като непреодолима пречка пред упражняването на граждански и политически права.”

Лаури Сивонен

Като съветник в Службата на Комисаря по човешки права в Съвета на Европа, **Лаури Сивонен** приветства Срещата от името на Съвета на Европа. Според Комисаря за човешки права, Томас Хамарберг, 6тата Среща на хора, живеещи в бедност, е добра възможност за да се оцени направения напредък по отношение на Лисабонската стратегия. Фокусът беше върху въпроса какво е постигнато в Европа и дали ЕС е на път да постигне целта си до 2010.

Много път е изминат от първата Среща през 2001, когато е повдигнат въпроса как засегнатите могат да допринесат за изпълнението на Лисабонската стратегия. От тогава, тези срещи се провеждат на равни интервали от време – достатъчна причина да се открие, че те имат сериозен и плодотворен ефект върху изпълнението на европейската политика за борба с бедността и социалното изключване. Същевременно, срещите показват ясно идеята на Съюза, че действието срещу бедността и социалното изключване винаги трябва да бъде осъществявано заедно със засегнатите и с тези, които представляват техните интереси.

Съвместният доклад по социална защита и социално включване, който е представен от Комисаря Спидла на 20 февруари 2007, също така, обаче, показва че много хора остават маргинализирани сред благоденстваща Европа. 16% от мъжете и жените в Европа живеят в бедност, а други 10% в безработни домакинства. И макар че може да се наблюдава нарастваща тревога от социалното изключване в обществото, много бедни хора остават стигматизирани и непривилегировани.

Като организация за правата на човека, съветът на Европа също адресира проблеми, свързани с борбата срещу бедността и социалното изключване. Съветът на Европа е приел две важни конвенции за да предпази фундаменталните права, под формата на

Европейска конвенция за защита на човешките права и фундаменталните свободи, за граждански и политически права, и Европейската Социална Харта за социални и икономически права. Една от най-важните цели, преследвани от Съвета на Европа е да се защитят социалните права.

Човешките права не са привилегия само на дадена група. Социалните и икономически права подкрепят свободата и гражданските права – и обратно! Хора, които живеят в бедност и социално изключване, са лишени от достъп до тези права. Хора, които всеки ден се борят за да оцелеят, не могат да вземат участие в публичния живот.

Една от целите на срещата – според Сивонен – е да привлече внимание върху примерите за успешна интеграция. На 23 март 2007, Съветът на Европа, в съдействие с Европейската комисия, представи нова европейска дискуссионна платформа за етични инициативи за борба с бедността и социалното изключване в дух на солидарност. Този проект е специален, защото последователно се опитва да включи засегнатите, а не цели преди всичко да им осигури помощ чрез институциите.

Ксенофобията и расизмът са основни теми в Европа днес. Примерът на ромите показва как ксенофобията и расизмът могат да се свържат с форми на крайна бедност. Ромите са жертва на дискриминация в много области, независимо дали става дума за образователната или здравната система или за трудовия пазар или за достъпа до социални услуги. Друга причина за загриженост е темата за детската бедност. Бедността и социалното изключване могат да имат директно въздействие върху душевното и физическо здраве на децата и върху техните образователни възможности.

Обобщавайки, Сивонен заключи, че бедността винаги е съпроводена от изключване на засегнатите от техните права. Една политика, насочена срещу бедността и социалното изключване, трябва, следователно, да осигури достъп на всички до права на участие в обществото. Това включва, по еднакъв начин, правото на образование и правото на обучение и работа, подходящо жилище и до социални услуги в здравеопазването. Подходът за борба с бедността чрез прилагането на човешките права цели да даде възможност на хората да упражняват своите права напълно!

“Тези срещи ни дават възможност да се срещнем един с друг и да получим сила от общуването с други хора, живеещи в бедност, по отношение на идеята за участие. За нашата делегация това е като да поемем дъх от бутилка с кислород!”

Виржини Поалвер

Бидейки член на френската делегация на 5тата среща на хората, живеещи в бедност и социално изключване, **Виржини Поалвер** докладва за своя опит и впечатления. Тя обедини тази ретроспекция с нейните очаквания към конференцията. Срещата през миналата година беше основна възможност да се привлече публичното внимание. Тя предостави на хората в бедност възможността да минат към действия за себе си и за останалите. Участниците тук имат дълга традиция в борбата с бедността и социалното

изключване, и е ясно че, промените най-напред изискват време, и второ, че те могат да бъдат постигнати само в сътрудничество с много други играчи. Срещите на хората, живеещи в бедност, са важно средство за това.

Виржини Поалвер докладва, че комплексната социална ситуация в ЕС е била уточнена от участниците чрез много илюстрации на реални обстоятелства, както и различията, които съществуват в степента на социалната сигурност. Да бъдеш беден в Европа не означава да си еднакво беден! Трудностите, с които хората трябва да се справят, се различават сериозно. В този смисъл, Срещата също така дава възможност да се наблегне върху личния опит с бедността.

Според нейните възгледи, срещите в Брюксел са добра възможност да се увеличи участието на засегнатите. Делегатите откриха първо форум, в който да обменят възгледи и да се отнасят със солидарност, и второ се почувстваха много по-сериозно приети от политиците. Участието в тези срещи има също така и конкретно влияние във Франция. Като пример, провеждането на регионалните и транснационални срещи се провежда в сътрудничество с организации за социално финансиране. Целта на тези срещи е социалните работници и хората в бедност да се запознаят, за да развият форми на конкретно включване. Важно е да се привлече вниманието на вземащите политически решения, за да могат те да разберат, че има решения на социалните проблеми. Друго директно следствие от 5тата Европейска среща е формирането на *“La parole du citoyen”* асоциация (Гласът на гражданите), която обхваща едновременно хора, живеещи в бедност и социални работници.

С оглед на тазгодишната среща, Виржини Поалвер изрази своята надежда, че ще има възможност да се направи преглед и да се дискутират следващите стъпки, които трябва да бъдат предприети. Лисабонската стратегия цели да постигне сериозен прогрес в борбата срещу бедността до 2010. Въпросът е какви развития се разглеждат в страните от Европейския съюз. Виржини Поалвер посочи по-горе изложените централни начини за борба с бедността и социалното изключване: достъп до трудовия пазар, до достоен приход и до жилища, интеграция на мигрантите, участие на засегнатите и т. н. Тя подчерта важноста да продължим да се стремим към тази цел, за да допринесем за една социална Европа, полезна за своите граждани. Срещите на хората, живеещи в бедност, са възможност да се обединим, да обменим информация и да се отървем от пасивността. Въпреки всичко това, не бива да забравяме, че обмяната трябва да бъде следвана от действия – иначе всичко ще бъде напразно.

3 “Към какво се стремяхме, къде сме сега” Символичните обекти, представени на Срещата

Под мотото “Към какво се стремяхме, къде сме сега” двадесет и пет делегации, Европейската комисия, Комитетът за социална защита, белгийското фесерално министерство на социалната интеграция, както и европейската анти бедност мрежа, обобщиха своя опит от предишните пет срещи и визуализираха резултатите чрез триизмерни обекти. Свързан с това беше и въпросът как включването на хората в бедност въздейства на процеса на социална интеграция. Презентациите са групирани по области на действие, а техните главни формулировки са изложени по долу. Някои презентации попадат в различни групи, тъй като са фокусирани върху различни теми.

Бедност и участие

Презентациите от България, Кипър, Франция, Обединеното кралство и Португалия показаха по различни начини как бедността може да се използва за синоним на едно общество, загубило своя баланс. Това важи независимо от различните нива на просперитет, като съществуващите между България и Франция. Бедността и опитът от социалното изключване са подобни по отношение на просперитета на обществото, за което става въпрос, затова и различните обстоятелства, с които се срещат засегнатите в различните страни трудно могат да бъдат сравнени една с друга в статистическо отношение. Ако, обаче, човек се съсредоточи върху хората, той вижда чрез презентациите че конкретния опит в бедността и социалното изключване, и последващата липса на участие и възможности за реализация са толкова универсални колкото лежащите под повърхността социално разпределителни конфликти и политически противоречия.

Българската делегация изрази, чрез представяне на безсмислени предмети (чаша без дъно, пластична цигара), че хората в бедност се чувстват изключени от участие в живота на обществото в резултат на изолация и стигматизация. Бедността се смята за загуба на смисъл. Въпреки това, да се справиш в борбата с бедността и социалното изключване не е само въпрос на това как индивидуалностите да бъдат интегрирани в обществото. Всъщност това е проблем на политическия дебат по въпроса как ресурсите на обществото като цяло трябва да бъдат разпределени. Социално справедливо ли е – както попита българската делегация – правителството да изразходва парите за военни съоръжения, докато същевременно много пенсионери получават пенсия, с която не могат да преживеят?

Кипърската делегация пое тази мисъл и обсъди как участието на хората в бедност в политическия процес може да бъде засилено допълнително. Също така или може би точно затова особено в страна, в която бедността е маргинален феномен, възниква проблемът за политическото лобиране на социалните малцинства. Докато в България всички са наясно със социалното изключване на възрастните хора, в Кипър трябва да се осъществи лобиране за да може засегнатите да направят себе си част от колективното съзнание. Както беше показано от представянето на Кипър, тук има два

належащи проблема: Първо, трудностите в намирането на финансиращи споразумения за социални проекти в страната, но също така и от Европейския съюз, и второ - бавното ниво на промяна за хората.

Общество, което се стреми да открие своя баланс, трябва да приеме пълноправно хората с опит в бедността и социалното изключване. То трябва да уважава техните права и да увеличи участието им. Презентацията на френската делегация показва как може да се постигне осведоменост за борбата срещу бедността и социалното изключване с малки стъпки. Тук, срещите на хората в бедност и социално изключване са оказали влияние на национално и регионално ниво. Например, проведени са множество само - организирани инициативи, в които засегнатите привличат вниманието към своите ситуации и активно призовават за своите права на участие. Идеята тук е да не се допуска някой да попада в изолация. Участието се нуждае от политически и социални условия, които са отворени за участие, и които са най-малко толкова важни, колкото и самото желание на човека да вземе активна роля в упражняването на фундаменталните ценности на "свобода, равенство, участие" символизиращи чрез френския обект. В крайна сметка, само чрез постоянен натиск по места политическият процес ще се отвори за засегнатите.

Делегацията на Обединеното Кралство също така смята че правата на участие на хората, живеещи в бедност, са нарушени по много начини. Според тях, обещанието за социално участие може да бъде онагледено като врата пред която са поставени многообразни бариери. Расизма, всички типове дискриминация, липсата на възможности за работа, ограничения достъп до социални и културни услуги, всичко това води хората, живеещи в бедност все повече до живот в свят, който е паралелен на този на мнозинството от обществото. Така, примерът от ОК също така показва че по-голямо участие е възможно. Например, групата посочи че качествените изследвания сред засегнатите и разработването на Националния план за действие срещу бедността и социалното изключване в рамката на Лисабонската стратегия, със сигурност са допринесли за по-високо участие от страна на засегнатите.

Примерът от делегацията от Португалия също така показва как може да бъде организирано по-високо участие, например в областта на работата с възрастните. Заетостта и дейностите през свободното време са били развити за възрастните хора в непривилегировано положение в проект, наречен "Давайки възможност за участие" – частично в сътрудничество с местни фирми. Обектът на делегацията – порцеланова чиния, изрисувана с цвете, изработена през времетраенето на проекта – символизира как възрастните хора, поради своя опит и умения, могат да превърнат нещо очевидно излишно в изкуство. Други девет микропроекта са достигнали до други целеви групи като деца, непълнолетни и ментално болни. Дейностите показват как участието може да бъде реализирано в различни ситуации. Обаче, трябва да се мине дълъг път, трябва да се изградят мрежи и трябва да се създаде пространство за участие. Оказва се че е твърде трудно да се прехвърлят опити от добри практики от фаза в един временен модел в дългосрочни практики.

Бедността и провала в солидарността

Бедността и социално изключване са разкъсване на солидарността между хората, не само в обществото като цяло, но също така и между групите от хора живеещи в бедност. Те биват изтласкани в периферията било съзнателно, била несъзнателно. Тези хора изчезват от поглед и няма автоматичен механизъм водещ към тези които се занимават с обединяването и артикулирането на техните потребности. Менталните и физически напрежения на всекидневния живот често са толкова силни, че им липсват не само възможности, но и сила и желание да отстояват своите права. Делегациите на Австрия, Испания, Германия и Словения се концентрираха върху този проблем.

“Имало някога едно тъжно малко дете. Очите му гледали към света, който изглеждаше твърде голям. В детството то е разбрало какво означава мъка. То не очаквало нищо от своя живот. ” – така италианската делегация започна своето представяне, разказвайки за малкото момче, което през целия си живот е изпитвало липса на солидарност и е страдало от социална изолация. Един ден детето срещнало други хора на пазара, които също като него са живеели в периферията на обществото. Но настъпила промяна, защото хората изведнъж разбрали силата на броя си – те се обединили и започнали да говорят в един глас.

Чувството на изключване, на индивидуална безпомощност бе визуализирано от Австрия. Зарчето символизира различните страни на бедността и изключването. Отделните страни се допират само по ръбовете – така както всеки индивид или група в крайна сметка са сами в своите страхове и потребности. Зарът пояснява и нещо друго – че няма значение как се обръща той, наблюдателят може да вижда винаги само едната му страна. Колкото е селективна, тази представа за обществото показва и колко свързани и важни са в крайна сметка социалното подпомагане и услугите за подкрепа. Ние сме късметлии ако нашият зар се падне. Тази група може да привлече вниманието и да получи подкрепа. Другите остават в сянка – и също така отчасти се докосват до ръбовете, оставайки изолирани и без възможност да установят контакт.

Същите идеи може да се видят и в приносът на Испанската делегация. Оцветени балони символизират проблемите, които карат хората живеещи в бедност и изключване да защитават своите интереси. Работата в мрежи, участие от страна на тези, които са засегнати, емпатия, внимание, и помощ за да се постигне самопомощ са за Испанската делегация символите, които могат да покажат пътя за решаване на социалните проблеми в духа на партньорство.

Парче хляб визуализира за германската делегация способността на обществото да покаже солидарност и всички да вземат участие в общия просперитет. Хлябът е символ на това и подчертава гладът на всички в еднаква мяра. В Срещите на хората живеещи в бедност, делегацията също вижда знаци че е възможно да се справим с разкъсването на солидарността. Така, присъствието на вземащите решения нарастваше в течение на годините, което увеличаваше значимостта на Срещите и те биваха вземане насериозно извън кръга на самите участници. Германската Национална мрежа успя да организира подобна конференция в Германия през

миналата година и да подтикне участието на бедните на национално ниво. Тези дейности може да бъдат твърде значими в борбата с бедността и социалното изключване, но не бива да се забравя и въпросът за разпределението между бедните и богатите, а следователно и търсенето на една система, по-справедлива икономически и социално – поне според призива отправен от Германската делегация.

Словенската делегация добави към това и твърдението, че борбата срещу бедността и социалното изключване би могла да е успешна в едно съвместно интернационално усилие. Всяка държава има собствените си проблеми и очаквани решения. Социалните проблеми впрочем, не се спират на границите между страните от общият Европейски дом. Ето защо ЕС трябва да се погрижи страните да не се надхитрят една друга, а да си сътрудничат и да обменят помежду си когато се сблъскват с глобални тенденции към разкъсване на солидарността.

Многоизмерната природа на бедността

Приносът на делегациите на Полша, Унгария, Малта, Гърция, Холандия, Дания, Люксембург и Швеция е в показването на многомерната природа на бедността и социалното изключване. Те показват широкия спектър от рискове на социалното изключване и идентифицират главно жените, децата и бездомните като целеви групи, като особено засегнати. Полската делегация намира чрез кактуса семпла но красноречива илюстрация, която подчертава както разнообразието на социалното изключване, така и силата на волята от страна на засегнатите да променят ситуацията. Дори и натискът на най-неблагоприятните условия не може да спре това малко растение и то оцелява. Но както кактусът се нуждае от малко вода от време на време, така и хората живеещи в бедност в периферията на обществата се нуждаят от специална подкрепа за да могат да се развият техните възможности.

В контекста на различните рискове на бедността, Унгарската делегация посочва последствията за здравето, ограниченият достъп до образование и обучение, неадекватния свободен достъп до блага и услуги. Посочено бе че в Унгария ситуацията значително се влошава особено в селските райони, за разлика от градовете. Неца повече, държавните социални услуги не се адаптират към натиска породен от срещаните проблеми.

Топка, спукана на половината описва ситуацията в Малта. Издутата част символизира напредъка в борбата срещу бедността и социалното изключване, докато другата част символизира настъпващите предизвикателства. Делегацията счита, че много е известно относно многомерната природа на бедността, но това често играе малка роля в политическия процес. Политическата арена бавно се отваря към по-голямо участие, например, Парламентът за първи път обсъжда проект на закон заедно с НПО, но в същото време липсва желание у много страни да се използва наличното знание относно каузалните връзки и възможни решения. Поради тази причина делегацията призовава да се направи усилие за увеличаване на осъзнаването на проблемите, чрез финансиране на НПО за изпълнение на изследователски проекти и по-добро

използване на Структурните фондове и въвеждането на социалното включване като централно направление на всички полета на политиките.

Гръцката делегация продължи списъка на Малтийската делегация с послание в бутилка. Писмото изразява нуждата на засегнатите хора, но също така е и послание към политиките. Бутилката съдържа искане за диалог относно по-справедливо разпределение на просперитета на обществата и формулиране на съответните проблемни полета, подчертавайки целия спектър на социалното изключване: заетост, старост, жилища, здраве, вода за пиене, достъпна енергия, образование и достъп до култура.

Презентациите впрочем, съдържат и равностойка на съществуващите решения за борба със социалното изключване. Например, според Холандската група правителството е постигнало големи успехи в борбата с бедността и социалното изключване. Списъкът показва също, многостранната природа на проблемите. Например, според делегацията женската безработица е намаляла защото домашното насилие е било признато за проблем, отчитат се по-малко отпадания от училище и достъпът на хора с увреждания до публичните услуги е бил подобрен. От друга страна много проблеми си остават нерешени. Например, липсват достатъчно жилища в градовете. Младежката безработица все още е висока. В крайна сметка е трудно да се каже какъв е именно приносът на Лисабонската стратегия за подобряване на социалната ситуация. Няма съмнение обаче, че тя води до по-добро разбиране на многомерната природа на бедността и рисковете на социалното изключване и поддържа дебата за подобряване участието и възможностите за реализиране на политическия дневен ред.

Датската делегация отдава специално внимание на връзката между бедност и неадекватните образователни възможности. Представен бе проект който успешно стабилизира социално-депривилегированите млади хора така че те могат да поемат отговорността за самите себе си. Младежите се подготвят за трудовия пазар със специални грижи и съвети и в този процес научават да уважават себе си и другите. Проектът подчертава и пример как достъпа да прецизни индивидуализирани образователни възможности може да прекъсне спиралата на бедност и социално изключване.

Делегацията от Люксембург се фокусира върху здравните рискове произтичащи от бедността. Неин символ е шкафът "Shalf" – игра на думи включваща споделям и шкаф. Въз основа на мнението, че бедността е преди всичко относителен проблем в богатото общество, каквото е Люксембург, групата подчертава фундаментален проблем – ограничен достъп на хората до здравословна храна. Липсата на средства, както и липсата на знание относно здравословната храна водят до нездравословни жизненни стилове, особено за децата от депривилегировани семейства. Магазин за социална храна като този отворен в Люксембург може да бъде начална стъпка към практическо прилагане на правото на здравословна храна.

Шведската делегация представи детайлна равностметка на индивидуалните въздействия на различните прояви на бедността. Рисковете на изключването, които често са кумулативни, водят до загуба на посока и създават сред своите жертви негативна, често пъти натоварена с чувство за вина, представа за самите себе си. Състоянието на зависимост от социалните трансфери и подкрепа поражда не само усещане за зависимост, но и също така ограничава свободата на засегнатите хора да планират своя живот. Бедността и социалното изключване водят до социална изолация, участието в живота на обществото става възможно само на ниско ниво. Това води до чувство за безполезност. Навиците и дейностите необходими за изграждане на добра структура на всекидневния живот, просто липсват. Достъпът до здравни грижи също е ограничен и това е още по-важно защото животът в бедност поражда много ментални и физически напрежения и оказва натиск върху здравето. Бедността и социалното изключване могат да бъдат унижителни ако хората не се третират с уважение и човешко съчувствие, ако решенията, които ги засягат се вземат не от тях а вместо тях, ако им е отказано участие.

Бедност и бездомност

Много делегации се фокусират върху проблемът за достъп до подходящо жилище като една от базисните човешки потребности. Презентациите на делегациите на Белгия, Чешката република, Норвегия, Финландия разкриват, че много хора нямат покрив над главите си в развитите страни на ЕС или са принудени да живеят в неподходящи жилища. Тези хора са между най-тежко засегнатите от бедност и социално изключване. Без жилище като място което предлага защита и без възможността да се придобие, достъпа до социално участие си остава по-далеч от луната. Също така в случая с ромите може да се види как ксенофобията и расизма са едновременно причина и резултат от изключване, бездомността показва също че може да се разглежда като Параграф 22 възникващ от масивни всекидневни нарушения на общи човешки права.

Белгийската делегация символизира основната човешка потребност за защита и сигурност чрез палатка. Групата извлече от това призив да се съобразяваме с правото на всички хора на подходящо жилище като централно фундаментално условие за социално участие. Така че палатката може да защити хората, но достъпът до социални услуги, в частност тези в областта на образованието и здравеопазването, трябва също да се улесни. По-конкретно, делегацията би искала да види една по-открита дискусия относно това как основните потребности на хората могат да се дефинират и чрез какви права и задължения те трябва да бъдат допълнени.

Със своя обект, чешката делегация също така призова към фундаменталното право на дом. Те използват скромна къща без покрив като символ на факта, че много къщи в Република Чехия са в лошо състояние. Тук също така, да нямаш покрив над главата си е символ на липсата на сигурност и удобства. Мишката в къщата показва специално условията, в които живеят ромите, и преди всичко жените и децата. Според опита на делегацията, много роми буквално трябва да живеят с това, което другите изхвърлят и в неподходящи. Примера с ромските жени показва особено изразително как липсата на

дом води по-нататък до социални пречки и дискриминация. Например, делегатите докладваха за стерилизация и принудителни аборти срещу експлицитната воля на жените.

Примерът от Финландия показва как публичното внимание към темата може успешно да се повиши. Ненабиващ се на очи, но също така мистериозен символ върху значка (черен огън) е бил достатъчен за група доброволци да предизвикат любопитство и да започнат разговор с други хора по темата. Активистите са увеличили тяхната автентичност като са живели един ден годишно като бездомни хора. 850 доклади от опита на бездомни хора са били събрани и публикувани в контекста на друга кампания. Така е станало възможно чрез този тип публична работа да се изгради гъста мрежа, която се възприема сериозно и от финландските политици. Според делегацията, основният проблем обаче остава защото обещанията направени от политиците често не влияят върху реалните ситуации, в които се намират засегнатите. Затова делегацията предложи дебат как политиците могат да бъдат по-ефективно задължени да осъществяват своите обещания чрез въвеждането на конкретни санкциониращи механизми.

Норвежката делегация също така засегна тези проблеми. Според нея, не е достатъчно непрекъснато да се изисква допълнителна подкрепа за засегнатите. От централно значение е как, до каква степен и по какви начини действително се предлага помощ на бездомните хора. В много случаи – според делегацията – едно по-човешко отношение от страна на властите в съответствие с потребностите на засегнатите вече ще бъде достатъчно за да се избегне бездомността и други форми на социално изключване. Като цяло, липсват интегрирани подходи, които да пронизват отделните политически области. В този контекст, групата обърна внимание на друг проблем: Правителството на Норвегия има за цел да намали бездомността с тридесет процента. Това звучи амбициозно, но се разглежда и като основен проблем от делегацията тъй като то означава че седемдесет процента от засегнатите остават в състояние, в което не им е възможно да се освободят от обстоятелствата на своя живот.

Бедност и миграция

В своето представяне Ирландската делегация привлече вниманието върху ситуацията на мигрантите. Шест области са от особено значение за жизнените условия според тях. Първо, те посочват недостатъчната финансова подкрепа. Всеки възрастен търсещ убежище в Ирландия е имал право на 19 Евро на седмица, докато децата получават половината от тази сума. Както и в други страни от ЕС на засегнатите лица не им се разрешава да работят. Храна им се предлага в столовете, но културните или религиозни потребности често не се зачитат. В крайна сметка остава напълно неясно как търсещите убежище в Ирландия могат да живеят по сносен начин при тези условия. Втори проблем е експлоатацията и ограничената мобилност на чуждестранните работници. Много трудови мигранти силно зависят от техните работодатели и имат ограничени разрешителни за работа. Не се спазват стандартите за заплащане и наемане и работниците се държат в постоянен страх, че може да загубят работата си и да бъдат депортирани. Заетостта е ключ към социално участие –

но бива използвана като верига за тези хора. Трето, мигрантите специално страдат от расизъм и дискриминация, които достигат дори и до физически нападения. Специална форма на дискриминация е, четвърто, неадекватното признаване на формалната квалификация. Така много мигранти не могат да намерят работа, подходяща за тяхната квалификация. Като парадокс на интеграцията може да се посочи, че докато някои преминават по-нататъшно обучение за да се подобрят шансовете им за наемане, други биват изключени от възможностите да подобрят квалификацията си. Пети проблем се крие в ситуацията на т.нар. “мигранти без документи”, чийто брой расте в цяла Европа. Те са особено засегнати от социално изключване и дискриминация тъй като не могат да постигнат каквито и да било права или ползване на социални услуги поради липсата на легално разрешение за престой. Шесто, ограничените възможности за събиране на семейства също са проблем на социално изключване. Търсещите убежище и трудовите мигранти нямат директно право да приемат при себе си членовете на своите семейства. Необходими са години докато се изпълнят формалните предпоставки, което е ситуация на голямо емоционално напрежение за всички засегнати лица.

Правата на участие като надежда за бъдещето.

Презентациите от Литва и Латвия разкриват почти поетично надеждите на хората живеещи в бедност за подобряване на обстоятелствата. Особено в пост комунистическите страни на трансформация, хората живеят в големи социални контрасти. Социалните трансфери не се справят с растящите издръжки на живота, социално услуги, които по-рано са били безплатни вече не са достъпни за бедните или са били премахнати напълно. В тази ситуация Латвийската делегация представи стилизирано цвете, което пробива през снежна покривка като символ на живота. Впрочем, цветето има празни цветчета защото живота на хората в бедност често е безрадостно, безцветно съществуване. Но има и надежда че един по-добър живот ще дойде след 2010 година. Например, дори и интеграцията на Латвия в ЕС беше немислима преди 10 години. Първите стъпки към едно по-голямо участие на тези, които са засегнати вече са предприети с участието на НПО в подготовката на Национален план за действие срещу бедността и социалното изключване.

Бедността е също така част от социалната реалност за Литовската делегация. Техният собствен опит на Брюкселските срещи изразява фактът че бедността и социалното изключване се чувстват различно от хората по различен начин, от това което статистиката и изследванията изразяват. Има много сиви зони и области, които не могат да се опишат с научни термини. Взаимната обмяна на опит е незаменима като средство за да се намери път въвн от бедността и социалното изключване. Хората в бедност са символизирани с фитил, а самата бедност с пламък. Веднаж започнал огъня той консумира фитила но също така и бедността.

Борбата с бедността като политически мандат

Презентациите на EAPN, Комитета за социална защита, Белгийското федерално министерство за социална интеграция и ЕК преди всичко подчертаха, че тази форма

на обмяна на мнения също така се взема насериозно от институциите и че е довела до интензивна рефлексия по тяхната роля в цялостния процес.

Предметът на EAPN посочва чрез различните страни на зара по какъв начин шестте срещи в Брюксел са повлияли върху участниците в тях. Въпреки че само ограничен брой хора могат да бъдат поканени на всеки митинг, опитът показва че един нарастващ брой от хора са въввлечени по някакъв начин в подготовката на срещата на национално ниво. Тези събития са поддържали мостове между хората живеещи в бедност от една страна и обществото и политическия дневен ред от друга страна. Нещо повече, последващи събития са се състояли в някои от страните членки и нови инициативи са били подети от тези, които са засегнати. Идеята за срещи на хората живеещи в бедност надига своите вълни все по-нататък и по-нататък. Впрочем, социалната ситуация в много страни се променя твърде колебливо а в някои случаи се влошава. Дискусиите относно пътищата за борба с бедността и социалното изключване често се водят по технократичен начин. Така бе създадено впечатлението, че политическата сфера сякаш се върти в кръгове. Срещите в Брюксел и предметът представен от EAPN подчертават че зад всички проблеми и предизвикателства за които си дават сметка страните членки в дълги доклади, всъщност стоят хора които желаят и са способни да вземат своята съдба в собствените си ръце.

Комитетът по социална защита представи червен мегафон символизиращ задължение или функция - така срещите на хората живеещи в бедност функционират като усилвател. Гласовете на тези които са заинтересовани се комбинират и може да се чуят в европейските структури включително и самият Комитет по социална защита. Това също така налага на членовете им задължението да бъдат високоговорители на тяхната непосредствена сфера на влияние в името на интересите на засегнатите хора.

Белгийското министерство за социална интеграция символизира своята роля чрез един сгъваем стол. Той изразява задължението на администрацията да се превърне в част от решението на проблема. Участието означава да се третират хората с уважение като се зачитат интересите на другите. В този смисъл пристигането в двореца Егмонт означава че се оценяват, тези които са засегнати. Прякото участие трябва да се осигури за да имат възможност засегнатите лица да седнат на масата за разговори като равнопоставени. От такава гледна точка преносимият сгъваем стол изразяваше също така желанието да се срещнат навсякъде със заинтересованите лица.

ЕК представи модел на малък цирк подсказващ преди всичко структура и смелост. Той също така символизира изкуството да се организира успешна импровизация, състояща се в множество събития със значителен талант за импровизация. Циркът също е място за толерантност където се срещата много различни хора и заедно с аудиторията се занимават с нещо специално. Желанието да се надмине самият себе си също се задоволява в цирка както и любопитството да се отиде отвъд определени граници. Понякога изпълнението става жонгльорство. Циркът е място, където хората се събират заедно за да направят нещо за други хора.

4 Резултатите от заседанията по групи и пленарното заседание

От гледна точка на критическия поглед на Срещите днес, участниците дискутираха в седем отделни заседания по групи, предизвикателствата и основните теми на социалната интеграция, както и въпроса как приносът на тези Среци може да бъде увеличен в бъдеще. Цялостен кръг от теми беше дискутиран: възможности за участие в образование и обучение за децата и непълнолетните, стимулирането на (активна) интеграция чрез интеграция в трудовия пазар, маргинална заетост, бедността на децата, семействата и самотните родители, преодоляване дългосрочна бедност и избягването на предавана през поколенията бедност, борбата с бездомността, интегрирането на мигрантите и етническите малцинства, включването на засегнатите в подпомагачи и съветнически структури, както и засилването на тяхното активно участие.

Резултатите от заседанията по групи бяха документирани в индивидуалните групи и обобщени за кратък доклад на пленарното заседание. Докладването прерасна във финална пленарна дискусия. Тук, Жером Виньон, ръководител на Директората за социална защита и интеграция, Елизе Вилиам, Председател на Комитета за социална защита и Ренцо Фиор, Президент на Еммаус Интернешънъл, бяха налице за дискусия и за въпроси от пленарната сесия.

Резултати от заседанията по групи¹

Когато гледа резултатите от заседанията по групи, човек си спомня за символизма на зарчето. Независимо от многото доклади за подходите за подобряване на жизнените условия на хората, живеещи в бедност, също така стана ясно че липсват междинни структури. За отбелязване е че никой от участниците в заседанията по групи не докладва за интегриран национален политически подход, който да служи като ръководство за борбата срещу бедността и социалното изключване. Частични успехи за определени групи се постигат преди всичко на местно равнище и голям брой проекти и инициативи са стартирани, но тези подходи не представляват цялостна стратегия. Също така, Отвореният метод на координация, в рамката на Лисабонската стратегия, и Националните планове за действие срещу бедността и социалното изключване, не са демонстрирали за повечето делегати по-кохерентно политическо планиране във или между отделните страни членки. Нещо повече, една страна членка често не е наясно с нещата които са нормална практика от известно време в други. Независимо от това, обмяната е доказала че е стимулираща, бяха обменени идеи и опит, като например как да се постигат индивидуалните целеви групи по-добре.

¹ Пълният доклад на заседанията по групи може да се види на интернет страница www.eapn.org в частта за Европейските Среци на хората, живеещи в бедност.

Като казваме това, не отричаме факта, че въпросите на бедността и социалното изключване са заели своето място в дневния ред на всички политически равнища. Осъзнаването че са необходими конкретна помощ и по-голямо участие, за да дадат на хората възможност да поемат собствена отговорност за живота си, нараства в отделните страни членки. От гледна точка на засегнатите, най-големите пречки в борбата срещу бедността и социално изключване са дискриминацията, стигматизацията, расизма и ксенофобията, но също така и липсата на политическа воля и в някои случаи *de facto* неспособността да се преразпределя общественото богатство по-ефективно чрез средствата на социалните трансфери и социалните услуги. Така става ясно че това е задача на обществото като цяло, с която само всички страни членки могат да се справят заедно в общия дом на Европа. Освен че резултатите от заседанията по групи посочват тези структурни проблеми, техните изисквания и препоръки също така показват - според участниците – възможни начални точки за бъдещи развития.

Стимулиране на цялостни политически подходи в борбата с бедността

Един делегат го каза накратко: Никой не иска да живее в бедност и никое дете не би казало че то иска да е бедно, когато порасне. Социално осигурителните системи в отделните страни членки трябва следователно да бъдат тест за бедност. Това не е само проблем пред новите страни членки от ЦИЕ, в които особено ситуацията на възрастните хора и също така на етническите малцинства (преди всичко всички ромски общности) се развиват твърде проблематично. Също така в други страни членки със сравнително добре установени социални осигурителни системи, социалните обезщетения (например за семействата и децата) не гарантират че всеки живее над линията на бедност след като получи социални трансфери и социални услуги. Особено драматично тук е нарастването на броя на 'работещите бедни'. Да бъдеш беден независимо че работиш е жизнената перспектива за много хора днес. Един цялостен подход към борбата срещу социално изключване следователно включва призива от заседанията по групи за справедливи работни условия и заплащане, за прилични схеми на минимални доходи, за неограничен достъп до обучение и образование и здравни услуги, за подходяща защита на децата и семействата, както и за намаляване на дискриминацията и (полово специфичните) вреди от всички видове. За да се постигне по голям напредък в това отношение, делегатите изискват въпросите на бедността и социалното изключване да бъдат интегрирани като основни теми във всички политически области.

Хората живеещи в бедност често нямат силен глас за да привлекат публичното внимание към тяхната ситуация. Призивът за по-добър достъп до образованието има двустранно значение в този контекст. От една страна, колкото може по-високото образование е ефективно оръжие срещу бедността, а от друга страна, образованието може да се използва за да се разпространи повече информация за ситуацията на социално маргинализираните хора. Като цяло, последователният политически подход към борбата срещу бедността и социалното изключване може да бъде действителна, само ако участието на тези, които са засегнати се възприема сериозно и бива

подкрепяно. Приемането е основна ключова дума и за двете страни, особено по отношение на дебата по начините и средствата, необходими за постигане на по-добра социална интеграция. В този смисъл, страните членки са призовани да разгледат тук разширяването и развитието на нови пътеки за достъп. Множество идеи за различни подходи по този въпрос (за хора, които са бездомни, възрастните и т.н.) бяха описани в заседанията по групи. Обаче, участието означава не само че тези които са засегнати могат да участват в живота на обществото, то също така налага да се призове политическата сфера да признае и да се бори с реалностите, пред които са изправени засегнатите. Примерите от заседанията по групи показват, че все още има много пространство за подобрения в страните членки.

Практиката на добро управление трябва да бъде още по-разширена на всички равнища. Записите от заседанията по групи показват ясно, че основния проблем в борбата срещу бедността е по-малко в липсата на юридическа основа, а повече в нейното прилагане по места чрез конкретна политика. Следователно ние виждаме че законите не се следват, или че административните власти прилагат рестриктивна интерпретация. Често липсва култура на доброто управление. Затова едно от груповите заседания прави доста фундаменталния призив да се адаптира закона към хората, а не обратното. Тази област също така включва недостатъците които отбелязаха участниците при прилагането на международните харти в националното законодателство. Тясно свързано с практиката на прилагане на закона е, нещо повече, осигуряването на достъп на всички до публичните социални и културни услуги. Тук също, проблемът не е толкова във факта че липсват съответните услуги, колкото до това че бюрократичните процедури действат като спирачка, която кара хората, които действително имат право на обезщетения да се отказват от тези обезщетения 'доброволно' (проблеми на сивата област). Резултатът от това е призив за задължаване на всички замесени власти и агенции да осигуряват информация на тези, които са засегнати. Юридическата сигурност е тегло, което е задължение на властите към гражданите. Ако за правата трябва да се борят чрез административни процедури или в съда, то това маргинализира хората, живеещи в бедност в частност.

Участниците в Срещата смятат че един многомерен политически подход обгръщащ отделните политически сфери за борба срещу бедността и социалното изключване е крайно необходим, но в същото време те подкрепят прякото, целенасочено насърчаване на определени групи от населението. Най-висок приоритет следователно се приписва на специалната защита на жените и децата, на премахването на дискриминацията срещу мигрантите и етническите малцинства, както и на ефективните мерки срещу бездомността. Трябва да се отбележи че хората не трябва да бъдат прехвърляни от един проект към следващия, а че на тях трябва да им се осигури възможност последователно да развиват своите способности и познание в един устойчив процес.

Изисквания на Европейско равнище

Участниците призоваха Европейския съюз да преразгледа своите политически стратегии по-тясно по отношение на тяхното негативно влияние върху

непривилегированите хора. От заседанията идва оценката че например либерализацията на услугите често има негативен ефект върху хората, живеещи в бедност, например в здравеопазването или при снабдяването с енергия. Необходим е един по-прецизен анализ на взаимодействията. На тази основа, също така беше направен призив да се продължат Срещите на хората, живеещи в бедност в термините на информационна платформа. За да се даде на Срещите дори още по-значима позиция в политическия пейзаж, трябва да се прецени как кръгът от участници може да бъде полезно разширен. Например, участниците се оплакаха че не присъства представител на Европейския парламент, и предложиха в бъдеще да бъдат поканени и представители на работодателите.

Друг конкретен призив към Европейския съюз се отнасяше до приемането на по-силна позиция в дискусиата за доказани от гледна точка на бедността минимални заплати и минимални доходи като Европейски социален стандарт. Тук най-напред възниква въпроса за взаимоотношението между минималните заплати и схемите за минимални доходи, способни да дадат възможност на хората да живеят в достойнство. От друга страна възниква въпроса за дефиницията на Европейска минимална заплата и Европейски минимален доход. Въвеждането на кошница от основни стоки и услуги беше посочена като конкретно предложение, на основата на което би станало възможно да се калкулират адекватните схеми за минимални доходи и други социални трансфери в страните членки.

От гледна точка на участниците в конференцията, Европейският съюз трябва да повиши усилията си за да направи Европейския социален модел по-балансиран и хармонизиран. Прилагането на Лисабонската стратегия показва че Отвореният метод на координация не води до задължение да се прилага конкретно политическо действие. Затова тези, които са засегнати го смятат за твърде волунтаристичен по своята природа. Налице е също така призив към Европейската комисия да бъде побдителна от по-рано относно това дали страните членки последователно прилагат в националните си закони съответните конвенции и директиви към борбата с бедността и социалното изключване и да гарантират човешките права, и че те наистина прилагат тези клаузи. От гледна точка на делегациите, помощ в тази посока може да се осигури ако се даде на Хартата за Фундаментални права фиксирано и обвързващо място в Европейския Конституционен Договор.

Според участниците в Срещата, също така ще бъде добре ако Структурните фондове на Европейския съюз бъдат използвани повече и по-устойчиво за борбата срещу бедността. Проблем възниква поради твърде краткото времетраене на отделните проекти. Задължението да се представят в кратки интервали още и още иновационни проекти пречи на създаването на устойчива социална инфраструктура и за развитието на холистични, постепенно развиващи се подходи за финансиране. Този контекст включваше и бележката че локалните и регионални инициативи трябва да получат повече подкрепа.

Жером Виньон, Ръководител на Директората за Социална Защита и интеграция

Г-н Виньон наблегна в своето изказване върху значението на Европейския консултационен процес. Без обвързваща юридическа основа, Европейският съюз не може да действа по проблеми, свързани с бедността и социалното изключване. В този смисъл, Договорът от Амстердам, подписан през 1997 и влязъл в сила от 1999 вече е важна стъпка в правилната посока, но тя трябва спешно да бъде последвана от повече стъпки с обща конституция.

Също така въпросът за приносът на Европейската комисия за обвързващи минимални социални стандарти беше тясно свързан с въпроса за условията на юридическата рамка на Съюза. Европейската комисия не може да наложи обвързващи изисквания на никоя страна членка, дори ако това изглежда че допринася за по-голяма хармонизация на Европейския социален модел и за борбата срещу бедността и социалното изключване. Съгласуваните цели и тяхното прилагане са в компетенциите на страните членки. В този смисъл, обвинението, насочено към Европейската комисия че е твърде пасивна, не издържа на критика. Като казват това, Европейската комисия и Комитетът за социална защита биха искали да работят за ситуация в която на целите се дава по-ясна дефиниция в сферата на социалната защита и са прилагани по по-обвързващ начин. Така, достъпът до прилични равнища на минимален доход трябва да бъде по-недвусмислено свързан с въпроса за минималната кошница от основни стоки и услуги, до която гражданите на Европа трябва да имат достъп.

Според г-н Виньон, Европейският съюз също така може да посочи важни успехи. Европейският съюз има най-обширната система за професионална сигурност и здраве от всички икономически области, установен е социален диалог. Направени са много подобрения, в частност в областта на защитата от дискриминация. Например, хора в рамките на Съюза имат сега правото да предприемат действие срещу дискриминацията, което може в частност да подпомогне ромите да подобрят своята ситуация. В контекста на Социалния фонд имаше специфични програмни линии за подкрепа на работата за и с мигрантите.

Това отслабва обвинението че Лисабонската стратегия служи само за да поддържа икономически интереси. Тя наложи задължение на страните членки да разработят стратегии срещу бедността и социалното изключване, да увеличат обмяната и да подобрят равнището на налична информация, и сравнимостта на тази информация, за жизнените условия в Европа. Накрая, той наблегна върху централната роля, приписвана на мобилизацията на засегнатите и на възраждането на конституционния процес за да се стимулира социалното измерение на ЕС.

Елизе Вилям, Председател на Комитета за Социална Защита

Според г-жа Вилям, Комитетът за социална защита работи за да осигури на хората, живеещи в бедност и социално изключване по-добри възможности за участие. Лисабонската стратегия и целите, извлечени от нея вече съдържат ясни задължения на страните членки в това отношение. Много от нерешените въпроси, които бяха

засегнати в контекста на бтата Европейска среща на хората, живеещи в бедност, бяха включени в тези цели. В този смисъл, тези теми бяха в дневния ред на Европейските институции и този на националните правителства. Трябва обаче да се гарантира че вземащите решения на всички равнища действително действат в съответствие със съгласуваните цели.

Що се отнася до въпроса как Лисабонската стратегия може да се приложи по един по-ефективен начин, г-жа Вилиам посочи необходимостта за по-нататъшни разширяване на участието на всички засегнати. Това включва задачата за разширяване на диалога на всички равнища. И накрая, Срещите между съседни страни са според нея основен елемент за по-нататъшно действие.

Участието, обаче, означава също така хората да бъдат възприемани сериозно. В този смисъл, г-жа Вилиам прие загрижеността на участниците по отношение на потенциалното негативно влияние на либерализацията на услугите, и пое като ангажимент за Комитета за социална защита да изгради за себе си по-ясна картина за социалното значение на тези инициативи в бъдещето. В същото време, тя увери делегатите че Комитета ще продължи да бъде място за обмяна и подкрепа на техните безпокойства.

Ренцо Фиор, Президент на Еммаус Интернешънъл

В контраст на призива често появяващ се на Срещата за по-добра държавна подкрепа на местните инициативи на неправителствените организации, г-н Фиор сподели възгледа че, за да се запази тяхната независимост, организациите трябва да се стремят да получат независимост, вместо да получават финансови споразумения. Работата на Еммаус също така доказва опита споделен от участниците на бтата Среща. От централно значение е хората, живеещи в бедност и социално изключване да получат отново своето достойнство. За тази цел, е важно също така засегнатите да не бъдат поставяни в ситуация на постоянна зависимост от социалните трансфери, защото това ще ги лиши от способността им да живеят един самоопределен живот.

Според г-н Фиор, не е реалистично да се очаква че Лисабонските цели ще бъдат постигнати до 2010. След като, обратно, бедността и социалното изключване нарастват, не е ясно по негово мнение как ще се постигне основна промяна в следващите три и половина години. Нещо повече, принципите на пазарната икономика като основа на Европейския съюз са несъвместими според него с исканията за пълна интеграция на всички граждани. И накрая, политиката на либерализация и приватизация, особено в сферата на осигуряването на публични стоки (енергия, питейна вода) носи със себе си нови прояви на социално изключване.

Следователно, политиците са задължени да слушат хората, живеещи в бедност и социално изключване. В този смисъл, бтата Среща, както и предишните събития, имат основно значение за стимулирането на правото да имаш глас.

5 Заключение и бележки

Франц Тьонес

Парламентарен държавен секретар на Федералното министерство на труда и социалните дела

Г-н Тьонес наблегна че бтата среща се характеризира с конструктивен диалог и дискусии от които всички участници могат да придобият нови впечатления и перспективи. Събитието направи ясно че Срещите на хората, живеещи в бедност имат значение. Три аспекта са били особено важни според г-н Тьонес. Първо, било е възможно да се увеличи ангажирането на хората, живеещи в бедност в политическата дискусия и в процеса на вземане на решения на Европейско и национално равнище от 2001 насам. Второ, картината на бедността и социалното изключване е станала по-конкретна и по-лесна за разбиране чрез посочване и обсъждане на специфични обстоятелства. И, трето, много примери показват че включването на засегнатите в политическия процес може да има позитивен принос върху преодоляването на тяхната ситуация и за решаването на проблемите. Това може ясно да се наблюдава в много местни, регионални и национални форуми, в които засегнатите са взели участие.

Мотото на Германското президентство на Съвета беше “Обединявайки сили за една социална Европа – за един социален свят”. Би било възможно да се създаде доверие и допускане за една социална Европа само ако е приемливо за хората че тази Европа предлага перспектива на всички граждани. В това отношение, Срещата показва че живота в бедност не е непроменлива съдба, с която засегнатите трябва да се примирят. Участниците показаха значим ангажимент и творчество всеки ден, и направиха така че изискванията им да се чуят. Политиците и правителствата бяха задължени да чуят хората, живеещи в бедност, за да получат специфично познание, което могат да използват в своите политически дейности и за да предприемат действия в полза на хората, живеещи в бедност. Хората, живеещи в бедност се нуждаят от помощта на държавата и обществото. Това означава комбинация от помощ за самопомощ и надеждни минимални стандарти за социална защита. Такива минимални стандарти включват, най-напред и преди всичко, да се посрещнат потребностите на хората, които поради болест, увреждане или трудни обстоятелства, или наистина поради ниското образователно равнище са твърде отдалечени от изискванията на трудовия пазар. Те, обаче, също така включват справедливо заплащане за работа, покрив над главата, здравеопазване и достъп до образование от много ранна възраст.

Лудо Хореманс

Президент на EAPN

Според Лудо Хореманс, Срещата е показала че Европейския съюз е далеч от постигането на своята цел за борба с бедността и социалното изключване. 2010 е точно зад ъгъла и това означава че борбата трябва да продължи дори с по-голяма сила. Неговият апел беше да не се забравя че бедността и социалното изключване са несправедливост, която не може да бъде толерирана в една от най-богатите части на света. Особено на Европейската среща, делегатите никога не трябва да пренебрегват факта, че проблема за борбата с бедността и социалното изключване се е превърнал в световно измерение. Премахването на бедността обхваща голям брой от подходи. Жизненият елемент е да не се забравя че политиките трябва да се развиват срещу бедността, а не срещу бедните. Централните теми на борбата срещу бедността бяха приличните схеми за минимални доходи, справедливи заплати, участие на всички равнища и в частност участието на тези, които са директно засегнати от бедността.

Давор Доминкус

Генерален изпълнителен директор на Социалните дела на Министерството на труда, семейството и социалните дела на Република Словения

Г-н Доминкус даде израз на неговото убеждение че всички присъстващи преживяват Срещите като лично обогатяване. Твърде личните в някои случаи, мощни описания, направени от тези, които са засегнати наблягат върху необходимостта категорично да се продължи борбата с бедността и социалното изключване. Става дума преди всичко за осигуряване на достъп в областите на образованието, работата, жилищата, здравеопазването и социалните и културни услуги. Борбата срещу бедността е една от централните политически теми в Словения, в която борба Национален план за действие играе основна роля. Политическият подход в борбата с бедността и социалното изключване се състои от мерки, насочени към това да дадат възможност на засегнатите да помогнат сами на себе си, както и към превантивни елементи, които на първо място да предпазят от бедност и социално изключване. Резултатите от този подход могат да бъдат установени в позитивната тенденция в равнището на бедност в Словения. За да се защитят и подобрят резултатите, обаче, е необходим постоянен диалог на национално, регионално и местно равнище. Шестата Среща послужи за да напомни значението, придавано на включването на засегнатите в това отношение. В тази връзка, Словенското президентство на Съвета също така ще подкрепи интензивната роля при продължаването и моделирането на дискусияния процес, който е започнал, и ще направи покани за 7та Европейска Среща на хората, живеещи в бедност.

Приложение 1: Заключение на германското президентство на ЕС от 6тата Европейска Среца на хората, живеещи в бедност, представени на Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и проблеми на потребителите на 30 и 31 май 2007

Трябва да приветстваме факта че Пролетният съвет подчерта значението на социалното измерение на Европа и желанието да засили икономическата и социална кохезия в Европа. По същия начин трябва да приветстваме факта че Пролетният съвет подкрепи приемането на засилена отговорност за общите социални цели в рамката на Лисабонската стратегия и посочи че Европейския съюз може да бъде успешен само ако, в допълнение към икономическия прогрес, е гарантирана адекватна социална защита за всички. За тази цел, трябва да се развият общи минимални стандарти и инструментите на Отворения метод на координация трябва все повече да се фокусират върху централни проблеми.

Беше подчертано че открития диалог между тези, които са засегнати от бедността и правителствените представители на Европейските срещи на хората, живеещи в бедност, е важен за формирането на Отворения метод на координация на Европейско равнище. Шестата Европейска Среца на хората, живеещи в бедност, отбеляза че участието на хората, засегнати от бедността в страните членки се е подобрило от началото на тези Среци през 2001 година. Срещите засилиха обмяната между хората, живеещи в бедност, от всички страни членки и поставиха началото на процес на научаване. Това допринесе за изграждането и засилването на формите на участие и създаването на мрежи между хората, засегнати от изключване в страните членки, което на свой ред води до осъществяване на малки стъпки на напредък особено на местни равнища. Като резултат, основата за по-интензивно политическо и гражданско участие на засегнатите хора се засили.

Но също така трябва да се отбележи че има широки различия по отношение на алиансите между хората, засегнати от бедността и тяхната интеграция от правителствата в националните процеси, което все още трябва да се подобрява в някои страни членки. Германското президентство на ЕС следователно подчертава потребността да се увеличат усилията за включване на всички заинтересовани страни и призовава страните членки да инкорпорират в по-голяма степен резултатите и заключенията от Срещите на хората, живеещи в бедност в тяхната работа. За да се гарантира интензивен и продължаващ диалог, беше предложено между Срещите делегатите да поддържат контакт с членовете на Парламента на ЕС на национално равнище. Нещо повече, предлага се нарастващо да се практикува принципа на променящите се перспективи и, в рамките на официалните визити, да се разглеждат проектите за социална интеграция.

В същото време, дискусиите на 6тата Среца за ориентираното към бъдещето по-нататъшно развитие на конференциите и увеличаването на тяхната обективна

ориентация са направили ясно че в бъдещите дискусии трябва да се съсредоточим върху конкретни приоритети.

Що се отнася до политиките в областта на социалната интеграция, фокусът трябва да се постави върху:

- Трябва да се предприемат контрамерки срещу каквато и да е форма на изключване и дискриминация – независимо дали е икономическа или социална – и на всички хора трябва да се гарантира живот в достойнство. Засилването на социалната кохезия е основа на Европейския социален модел.
- Трудовият пазар трябва да бъде моделиран по такъв начин че и хората, които са най-отдалечени от него да получат шанс за икономическо участие. Всички възможности, които служат за активно интегриране в обществото на хората, които са най-изключени, трябва също така да бъдат използвани. Трябва да бъде гарантиран адекватен минимален доход за всички без да се пренебрегва принципа, че работата трябва да плаща. В същото време, на засегнатите хора трябва да се предложи балансирана система от подкрепящи мерки в термините на активизираща политика на трудовия пазар, както и достъп до високо - качествени услуги. В този контекст, достъпът на всички до образование и обучение е приоритет.
- Европейският социален модел трябва да се развие по-нататък чрез общи минимални стандарти и постепенното прилагане на общи цели в областта на заетостта, социалната защита и социалната интеграция. Това също така включва осигуряването на достатъчно средства за прехрана на хората, които не са в състояние да получат рентабилна заетост, както и да се обезпечи че всички хора имат покрив над главите си и да се гарантира техния достъп до всички обществени здравни услуги и грижи. Необходимо е също така всички мигранти да бъдат третирани благоприлично от страна на страните домакини и да се подкрепя тяхната социална интеграция.
- Изисква се решителен ангажимент за намаляването на детската бедност. Най-важната цел е да се предпазят децата от изпадане извън социалната интеграция в ранна възраст и следователно да бъдат лишени от възможности. Следователно, усилията за интеграция на родителите, особено на самотните родители, в трудовия пазар трябва да се увеличат и също така грижите за деца под три-годишна възраст трябва да бъдат подобрили за да се гарантират равни образователни възможности за всички и да се предотврати предаването на бедността от едно поколение към следващото.
- За да се постигне решителен напредък в борбата с бедността и социалното изключване, е необходимо в процеса да се включат всички отговорни лица и заинтересовани страни на национално и европейско равнище. Що се отнася до моделирането, прилагането и наблюдението на мерките и оценката на техните

резултати, ползи и устойчивост, съществена предпоставка е приносът на всички равнища на управление, гражданското общество, изследванията и засегнатите хора. Формулирането на национални цели може да подкрепи процеса.

Приложение 2: Участници

АВСТРИЯ				
Ms	KORTSCHIKOVA	Llubov	Omega	inode.667619@inode.at
Mr.	SCHÜTTE	Michael	Augustin Street paper	michiwiien@hotmail.com
Ms	HIPTMAIR	Sylvia	Österreichische Plattform für Alleinerziehende	
Mr.	GACH	Peter	SHG	peter.gach@chello.at
Ms	GURTNER	Christine	Vereine Pe-le	c.gurtner@edw.or.at
БЕЛГИЯ				
Mr.	TILQUIN	Franck	New Solidarities	sn.secretariat@skynet.be
Ms	TONNEAU	Nicole	Belgian Network срещу Poverty	nicton@skynet.be
Mr.	ROSIERS	Paul	Belgian Network срещу Poverty	-
Ms	STEPMAN	Patricia	Belgian Network against Poverty	-
Mr.	RENAULT	Michaël	Belgian Networks срещу Poverty	mickael.renault@no-loq.org
БЪЛГАРИЯ				
Mr.	MINEV	Douhomir	EAPN Bulgaria	perspekt@tradel.net
Mr.	YOSIFOV	Boris	EAPN Bulgaria	perspekt@tradel.net
Mr.	NIKOLOV	Aleksnar	EAPN Bulgaria	perspekt@tradel.net
Mr.	MINKOV	Tzvetan	Union of Pensioners	perspekt@tradel.net
ЧЕХИЯ				
Ms	ZUROVCOVA-SEVCIKOVA	Hana	Obcanske Struzeni Vzajemné souziti	Hnizdo.souziti@seznam.cz
Ms	HOLUBOVA	Sona	Obcanske Struzeni Vzajemné souziti	hnizdo.souziti@seznam.cz
Ms	GOLOVA	Bohdana	Novy Prostor	dasha@novyprostor.cz
Ms	VILOVA	Barbora	Obcanske Struzeni Vzajemné souziti	hnizdo.souziti@seznam.cz
Ms	SMARHOVYCOVA	Jolana	Obcanske Struzeni Vzajemné souziti	hnizdo.souziti@seznam.cz
КИПЪР				
Ms	KAZANZIS	Ninetta	EAPN Cyprus	ninetak@cytanet.com.cy
Ms	APOSTOLIDOU	Frosso	Pancyprian Single Parent Association	ninetak@cytanet.com.cy
Mr.	TSIAKLIS	Kyros	United Cypriot Pensioner's Association	ninetak@cytanet.com.cy
Ms	KOUFOU	Iri	EAPN Cyprus	ninetak@cytanet.com.cy
ДАНИЯ				
Ms	VEJBO	Dorthe	Kofoeds School	Dorthev@kofoedschkole.dk
Ms	ANNALISE	Bay France	Si	frufance@msm.com
Ms	METTE	Jensen	Kofoeds School	sommerflugen@hotmail.com
Mr.	HOLMGREN	René	Si	holren@ofir.dk
ЕСТОНИЯ				
Ms	TEDER	Pille	Tallinn Child Support Centre	pille.teder@lastetugi.ee
ФИНЛАНДИЯ				
Mr.	HONKONEN	Antti	Finnish association of Healthy Lifestyles	antti.honkonen@elamantapaliitto.fi
M	HUOTARI	Kai	EAPN Finli	kai.hotari@gmail.com
Ms	SINNENMAA	Kati	Finnsi Association for Healthy Lifestyle	sinnenmaa@gmail.com
Ms	KOSONEN	Maria	Espoon Olarin Seurakunta	maria.kosonen@olarinseurakunta.fi
Ms	MULARI	Aila	Midas Touch Contact Center	aila.mulari@pp.inet.fi
ФРАНЦИЯ				
Ms	COLINET	Geneviève	EAPN France	memaine8@orange.fr
MS	CATTELOTTE	Sophie	Tous pour un	-
Mr.	PECCAVET	Jeremy	Armée du Salut	streetpec@yahoo.fr
Mr.	PARIS	Jean-Claude	Alerte - la parole du citoyen	parissic@yahoo.fr
Ms	POILVERT	Virginie	La parole du citoyen	virginie.poilvert@laposte.net

ГЕРМАНИЯ				
Ms	BIHN	Erika	EAPN Германия	bagshi.erika@web.de
Mr.	KADIOFSKY	Peter	Hilfe Im Norlend	kadiofsky@web.de
Mr.	SCHMIEDL	Robert	Region Erwerbslosenaussschus Göttingen	RBSmiedl@yahoo.com
Mr.	JECKEL	Wolfgang	Bundes Betroffenen initiative	lag.jeckel@web.de
Ms	SCHMIDT	Dorothee	VAMV Single parents organisation	dorothysophiesmith@hotmail.com
Mr.	SCHRÖTER	Jens	Bag-Shi	institut-angewwite.armut@web.de
ГЪРЦИЯ				
Ms	PAPAGIANOGLOU	Liza	EAPN Greece	ttsitsipa@yahoo.gr
Ms	SIDIROPOULOS	Odysseas	PamPontian association "ARGO"	
Ms	SARANTOPOULOU	Kyriakoula	Daily center "Ariadni"	
Ms	PECHLIVANIDOU	Elena Margarita	Pah-nhellenic Association of Members of One parents families	
Ms	PAPAGIANOGLOU	Elisavet	EAPN Greece	suath@otenet.gr
УНГАРИЯ				
Mr.	BEKE	Marton	Hungarian Anti Poverty Network	hapn@hapn.hu - beke.marton@hapn.hu
Ms	GYIMESINE FRENYO	Borbála	Hungarian Anti Poverty Network	bfranyo@freemail.hu
Mr.	SCHWOLCZ	István	Hungarian Anti Poverty Network	sistvan@freemail.hu
Mr.	BIRI	Imre	Hungarian Anti Poverty Network	biri.imi@citromail.hu
Ms	RUGYAINÉ MAJOR	Eva	Hungarian Anti Poverty Network	majorevi@citromail.hu
ИРЛАНДИЯ				
Ms	LYNCH	Kay	Northside Community Law Centre & EAPN Ireli	emilek@eircom.net
Ms	MBUGUA HENRY	Salome	Migrant women's Network	
Mr.	DHALA	Egide	Centre integration education of migrants	
Mr.	BHATNAGAR	Rajat	Rendez-vous Restaurant	rajatbhatnagar@hotmail.com
Mr.	GERMAN	Maria Lourdes	Migrants Права Centre Ireli	malourdes_german@yahoo.com
ИТАЛИЯ				
Ms	MANZARI	Laura	Associazione Europa	asceuropa@libero.it
Mr	ARSENE	Ciprian		cipano_ro@libero.it
Ms	BIBLYV	Oksana	Casa Editrice Ottopagine	oksana.bybliv@virgilio.it
Ms	MATERA	Rosa	Associazione Europa	rosamatera2005@libero.it
Ms	IMBIMBO	Fiorella	Ass. Amici di Piazza Grie	
Mr.	BATTAGLIA	Giuseppe	Il Pioppo	beppebattaglia46@libero.it
ЛАТВИЯ				
Ms	ALERE	Elina	SKALBES Eapn Latvia	elina.alere@inbox.lv
Ms	DANCE	Gunta	DZILE Centre for psychological aid & education	guntadan@inbox.lv
Ms	KRAGE	Edite	Support centre for NGO's of Northern Kurzeme	edite.krage@talsi.lv
ЛИТВА				
Mr.	ZALTAUSKAS	Martinas	EAPN Lithuania	martinas@nisc.lt
Ms	ZURAVLIOVA	Olga	Information & Support Centre	OLIA@NISC.LT
Ms	URBONIENE	Elena	EAPN Lithuania	elena-urg@yahoo.com
Ms	JAZUKEVICIUTE	Jurate	EAPN Lithuania	juratejazz@yahoo.com
ЛЮКСЕМБУРГ				
Ms	GALLO	Marianne	EAPN Luxembourg	marianne.gallo@eapn.lu
Ms	MEYERS	Mary-Anne		stellamania999@yahoo.de
Mr.	OLK	Tom	Interactions Faubourg	lenertz@schlaifmillen.lu
Mr.	REDIN	Toto	Interactions Faubourg	lenertz@schlaifmillen.lu
МАЛТА				
Ms	GAUCI	Dolores	Richmond Foundation	richmond@vol.net.mt
Ms	SAID	Dianne	Richmond Foundation	richmond@vol.net.mt
Ms	MICALLEF	Bridget	Richmond Foundation	richmond@vol.net.mt

Ms	VELLA	Helen	Richmond Foundation	richmond@vol.net.mt
ХОЛАНДИЯ				
Ms	SMEEKES	Alida	EAPN Netherlus	salida@zonnet.nl
Mr.	TE BRAKE	Henk	Raad Социалное Zaken	henktebrake@home.nl
Mr.	VAN OSTAYEN	Rien	Raad Социалное Zaken	rien31@hetnet.nl
Ms	VAN VLIET	Marjo	Raad Vlaardingen	marjo_van_vliet@hotmail.com
Ms	VAN SAMBEECK	Maria	EAPN Netherlus	mariavansambeek@hetnet.nl
НОРВЕГИЯ				
Ms	KARLSEN	Eva	Welfare Alliance	eva@velferdsalliansen.no
Ms	FRAGAAT	Liv Airin	Total rehab	livairin@hotmail.com
Ms	JOHNSEN	Anne Beate	Welfare Alliance	annebeate@yahoo.no
Mr.	SOLVANG	Rolf	SON Offenders organisation	Rolf.Solvang@met.no
Mr.	ODLI	Terje	Welfare Alliance	terje@verferdsalliansen.no
ПОЛША				
Ms	WALCZYK	Dagmara	Barka Foundation for Mutual help	dagamarawalczyk@wp.pl
Mr.	SZCZERBA	Stanislaw		dagamarawalczyk@wp.pl
Mr.	POTOCKO	Dariusz	SIW Barka Association	darek.dani@poczta.onet.pl
Ms	SZAFRANSKA RATAJCZAK	Irena	Социално Cooperative RIKSZA	dagamarawalczyk@wp.pl
Mr.	SMURA	Janusz	Shelter for Homeless хора	dagamarawalczyk@wp.pl
Ms	PIOTROWSKA	Kornelia	Centre of Социално Integration	kornelia-piotrowska@wp.pl
ПОРТУГАЛИЯ				
Ms	PACHECO	Via	Center for Социално studies	via@ces.uc.pt
Mr.	MARTINS PEREIRA NUNES	Paulo	Fundaçào para o Desenvolvimento da Zona Historica do Porto	nunes.jpaulo@gmail.com
Ms	COELHO	Helena	Associação Desenvolvimento Bem-estar Социално Cruz da Picada	cicp@clix.pt
Ms	FERNIO	Silva	Association des aveugles	ferniosivavieira@sapo.pt
Ms	AMORIM	Ana	Association des Aveugles	социално@acapo-brage.org.pt
СЛОВАКИЯ				
Ms	MACAKOVA	Slavka	Center for sustainable development	macakova@ke.etp.sk
СЛОВЕНИЯ				
Mr.	NOUHOUM	Ibrahim	Humanitas	inouhoum@yahoo.fr
Mr	BAJEC	Anton	Institute for Parenthood & Family	anton.bajec@siol.net
Mr	ATT	Ivan		
ИСПАНИЯ				
Ms	OSETE	Cristina	Emmaus	emausmur2004@yahoo.es
Mr.	TORRES BETANCOURT	Jamilis		-
Ms	MORON CUESTA	Soraya		-
Mr.	ASENSIO GARCIA	Jorge		-
M	AGUSTIN Gil	Ruiz		-
Mr.	GUILLEN RODRIGUEZ	Rogelio		-
ШВЕЦИЯ				
Mr.	JORGENSEN	Johannes	EAPN Sweden	joh.j@telia.com
Mr.	IERSSON	Kent	EAPN Sweden	-
Mr.	IERSSON	Thomas	EAPN Sweden	-
Mr.	LUOMA-PANTI	Nehry Erik	EAPN Sweden	-
Mr.	LINDQUIST	Peter	EAPN Sweden	allhemsgatan@hotmail.com
ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО				
Ms	RAMADAN	Nazek	Migrant & Refugee Empowerment	naek@migrants.org.uk
Ms	AL- ABEEDI	Amal	MRC Anti poverty group	amma123477@hotmail.com

Mr.	ISMAIL	Abdi	MRC Anti poverty group	eastafrianoбщество@yahoo.co.uk
Mr.	MANAHIL	Ahmed	MRC Anti poverty group	manahil@btinternet.com
Ms	BAILEY	Patricia	ATD Fourth World	
Mr.	NEVILLE	Seamus	ATD Fourth World	daviesm@atd-UK.org
ФАСИЛИТАТОРИ				
Ms	SMEEKES	Anouschka	EAPN Nederli	anuschka_smeekes@yahoo.co.uk
Ms	MOSER	Michaela	EAPN Austria	michaela.moser@akis.at
Mr.	WESTERHEIM	Dag	Verferdsalliansen, Norway	daq@vlfersdalliansen.no
Ms	GORIS	Josée	PPS Социално Integration, Belgium	Josee.Goris@mi-is.be
Mr.	PAIVA	Julio	EAPN Portugal	julio.pavia@reapn.org
Ms	DIERCKX	Danielle	University of Antwerp, Belgium	danielle.dierckx@ua.ac.be
Mr.	VEREECKEN	Léopold	Belgian Forum of борба agains Poverty	l.vereecken@skynet.be
Ms	CALVANELLI	Laura	Caritas, Italy	lcalvanelli@yahoo.it
Mr	ORAVEC	Laco	Milan Simecka Foundation, Slovakia	laco@nadaciams.sk
Ms	CESARINI SFORZA	Letizia	CILAP EAPN Italy	lcsforza@fastwebnet.it
Ms	HERMANS	Marja	Welzijnszorg vzw, Belgium	marja.hermans@welzijnszorg.be
Mr.	MARGUERY	Olivier	Armée du Salut, France	oliviermarguery@free.fr
Ms	MURPHY	Dearbhal	FEANTSA	office@feantsa.org
Ms	GERONDAL	Micheline	EAPN	micheline_gerondal@eapn.skynet
ГЕРМАНСКО ПРЕЗИДЕНТСТВО НА ЕС				
Mr.	MÜNTEFERING	Franz	Federal Minister of Labour и Социално Affairs	
Mr.	THÖNNES	Franz	Parliamentary State Secretary, Member of Parliament	franz.thoennes@bmas.bund.de
Ms	LETZNER	Peggy	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	peggy.letzner@bmas.bund.de
Dr	HÖGL	Eva	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	eva.hoegl@bmas.bund.de
Ms	HUXHOLD	Erika	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	Erika.Huxhold@bmas.bund.de
Mr.	BUCK	Ute	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	ute.buck@bmas.bund.de
Ms	KUCK-SCHNEEMELCHER	Daniela	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	daniela.kuck-schneemelcher@bmas.bund.de
Ms	SELL	Daniela	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	daniela.sell@bmas.bund.de
Mr.	IRLENKAEUSER	Rainer	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	rainer.irlenkaeuser@bmas.bund.de
Dr	KOPPERNOCK	Martin	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	martin.koppernock@bmas.bund.de
Mr.	MEICHSNER	Ermanno Dietrich	Permanent representation	hdietrich.meichsner@diplo.de
Dr	CHRISTEN	Torsten	Permanent representation	torsten.christen@diplo.de
Mr.	KLITSCHER	Stephan	Permanent representation	stephan.klitscher@diplo.de
Ms	SURMANN	Anja	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	anja.surmann@bmas.bund.de
Mr.	JOBELIUS	Sebastian	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	sebastian.jobelius@bmas.bund.de
Mr.	DEISCHL	Romeo	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	romeo.deischl@bmas.bund.de
Ms	WILDING	Lilly	Federal Ministry of Labour и Социално Affairs	lilly.wilding@bmas.bund.de
ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ				
Mr.	SPIDLA	Vladimir	Commissioner for Employment, Социално Affairs и Equal Opportunities	
Mr.	VIGNON	Jérôme	DG Employment & Социално Affairs	
Mr.	LELIE	Peter	DG Employment & Социално Affairs	peter.liele@ec.europa.eu
Mr.	SAINT-DENIS	Antoine	DG Employment & Социално Affairs	antoine.saint-denis@ec.europa.eu
Ms	PARASKEVAS	Marie-Anne	DG Employment & Социално Affairs	marie-anne.paraskevas@ec.europa.eu
Mr.	CALIRINO	Michele	DG Employment & Социално Affairs	michele.calirino@ec.europa.eu
Ms	HÖFS	Silke	Trainee EU Commission	silke.hoefs@gmx.de
Mr	SAHA	David	Trainee EU Commission	David-Christopher.Saha@ec.europa.eu
ГОСТИ				

Ms	WILLAME	Elise	Director General SPF Sécurité социалное-SPC, Chair	elise.willame@minsoc.fed.be
Mr.	SIVONEN	Lauri	Council of Europe, Human Права	lauri.sivonen@coe.int
Mr.	FIOR	Renzo	Emmaüs Интернационален	-
Mr.	IERSON	Jan	Chair, Комитет on Employment и Социално Affair-European Parliament	-
Ms	NIKITENKO	Nathalie	Permanent Representation France	nathalie.nikitenko@diplomatie.gouv.fr
Ms	SEARA SOTO	Delmira	Permanent Representation Spain	delmira.seara@reper.mae.es
Ms	RABAU	Muriel	Permanent Repräsentation Belgium	muriel.rabau@diplobel.fed.be
Mr.	DRAGANOV	Dragomir	Ministry of Labour & Социално policy, Bulgaria	draganov@misp.government.bg
Mr.	SEPPELIN	Markus	Ministry for Социално Affairs & Health, Finli	markus.seppelin@stm.fi
Ms	GREGORCOVA	Silvia	Ministry of Labour, социално affairs & family, Slovak Republic	gregorcova@employment.gov.sk
Mr.	CENDELJ	Ivan	Ministry of Labour, социално affairs & family, Slovak republic	ivcen@volja.net
Ms	WEINIY	Brigitte	Ministry of Family и Социално Integration, Luxemburg	brigitte.weiniy@fm.etat.lu
Mr.	OLBRICH	Eduard	Federal Ministry for Социално Affairs & Consumer Защита, Austria	eduard.olbrich@bmsk.gv.at
Ms	FITZGERALD	Niamh	Department of Социално & Family Affairs, Ireli	niamh.fitzgerald@welfare.ie
Ms	MICALLEF	Therese	Ministry of the Family и Социално Solidarity, Malta	therese.a.micallef@gov.mt
Mr.	ERDELYI	Akos	Ministry of Социално Affairs и Labour, Hungary	erdelyi.akos@szmm.gov.hu
Mr.	BURSTON	Chris	Dpt. For Work & pensions, U.K	chris.burston@dwp.gsi.gov.uk
Mr.	VIENBUSSCHE	Johan	Federal Ministry for Социално Integration, Belgium	johan.vienbussche@p-o.be
Mr.	UNDERWOOD	Simon	Newcastle City Council, U.K.	simon.underwood@newcastle.gov.uk
Ms	DECHAUX	Marie H�el�ene	Ministry for Employment, housing & Социално cohesion, France	marie-helene.dechaux@sante.gouv.fr
Rev.	HEIDTMANN	Dieter	European Churches Conference	dht@cec-kek.be
Ms	LAPIERRE	Ang�elique	Ministry of Социално Affairs, France	angelique.lapierre@sante.gouv.fr
Ms	GOLDHOORN	Tidde	Permanent Repr�esentation of the Netherli	tidde.goldhoorn@minbuza.nl
Ms	TIRRONEN	Pia	EU Agency for Fundamental Права	pia.tirronen@fra.europa.eu
Ms	ZAJAROSOVA	Zuzana	Ministry of Labour & Социално Affairs, Czech Republic	zuzana.zajarosova@coe.int
Ms	SZARAZ	Krisztina	European Parliament, Hungary	edit.bauer-assistant@europarl.europa.eu
Mr.	SCHWARZ	Thomas	European Agency for Fundamental Права	thomas.schwarz@fra.europa.eu
Ms	KING	Brenda	President EESC Section Employment, Социално Affairs & Citizenship	brenda@acdiversity.org
Mr.	VAN GEERTSOM	Julien	Pr�esident, PPS Социално Integration, Belgium	Julien.Vangeertsom@mi-is.be
Mr.	LOURDELLE	Henri	ETUC European Trade Unions	HLOURDEL@ETUC.ORG
Mr.	TEUSCHER	Tobias	Commission des droits de la femme & de l'�egalit�e des chances	tobias.teuscher@ulb.ac.be
Mr.	IRADE	Simone	Dignity Интернационален	aveaye@dignityinternacionalen.org
Mr.	BARNETT	Stephen	European Социално Network	stephen.barnett@социалноеurope.com
Ms	H�ARTWIG	Anja	Eurochild	info@eurochild.org
Ms	DI PUPPO	Roshan	Социално Platform, Director	roshan.dipuppo@социалноplatform.org
Mr.	DEVOS	Jacques	Emma�us Интернационален	j.devos@swing.be
Mr.	GUENTNER	Simon	Eurocities	s.guentner@eurocities.be
Ms	WELFORD	Sarah	Organising Комитет, ATD Fourth World	swelf2005@yahoo.fr
МИНИСТЕРСТВО НА СЛОВЕНИЯ				
Mr.	DOMINKUS	Davor	Ministry of Labour, Family & Социално affairs, Slovenia	davor.dominkus@gov.si
Ms	OSLAJ	Danica	Ministry of Labour, Family & Социално affairs, Slovenia	DANICA.OSLAJ@GOV.SI

ПРЕДСЕДАТЕЛИ				
Prof.Dr.	HUSTER	Ernst-Ulrich	Protestant University of Applied Sciences - Bochum	Ernst-Ulrich.Huster@t-online.de
Bishop	JEPSEN	Maria	Northelbian Evangelical-Lutheran Church	bischoefin.jepsen@nordelbien.de
ФИНАЛЕН ДОКЛАД				
Dr	BOECKH	Jürgen	Institut für Sozialarbeit und Sozialpädagogik	juergen.boeckh@iss-ffm.de
АКАДЕМИЧНА ОБЩНОСТ				
Dr	ZINIEL	Gerlinde	EU Foundation Improvement of Living & Work conditions	gzi@eurofound.eu.int
Dr	JOHANSSON	Hakan	Växjö University, Sweden	Hakan.johansson@vxu.se
Mr.	FRAZER	Hugh	Национален University of Ireli, Maynooth	hughfrazer@eircom.net
Mr.	MARLIER	Eric	CEPS/INSTEAD Research Institute (Lux)	eric.marlier@ceps.lu
КООРДИНАЦИЯ				
Ms	GERONDAL	Micheline	Coordinator of the 6th Europ. Meeting	micheline.gerondal@eapn.skynet.be
ЕВРОПЕЙСКА АНТИ-БЕДНОСТ МРЕЖА				
Mr.	HOREMANS	Ludo	Organising Комитет EAPN President	ludo.horemans@antwerpen.be
Mr.	FARRELL	Fintan	Organising Комитет EAPN Director	fintan.farrell@eapn.skynet.be
Ms	GUEUDET	Audrey	EAPN, Information officer	audrey.queudet@eapn.skynet.be
КАРИКАТУРИСТИ				
Mr.	VINCKE	Bob	Cartoonist	bob.vincke@telenet.be
Mr.	DE BOLLE	Emiel	Cartoonist	emiel.de.bolle@telenet.be
ФОТОГРАФ				
Mr.	DAKOUA	Raymond	Photographer	raymond.dakoua@gmail.com
ТВ ШВЕЦИЯ				
Mr.	PILTZ	Mattias	TV Sweden	rantala@lsn.se
Ms	RANTALA	Janne	TV Sweden	rantala@lsn.se
ДОБРОВОЛЦИ				
Mr.	VEREECKEN	Nicolas	Volunteer	
MS	JONES	Sian	EAPN, Policy Officer	sian.jones@eapn.skynet.be
Ms	FAZI	Elodie	EAPN, Policy Officer	elodi.fazi@eapn.skynet.be
Ms	CHAMPEIX	Claire	EAPN, Policy Officer	claire.champeix@eapn.skynet.be
Ms	NOLMANS	Cynthia	EAPN Office Manager	cynthia.nolmans@eapn.skynet.be
Ms	FLEMAL	Coralie	EAPN Secretary	coralie.femal@eapn.skynet.be
Mr.	LEMMENS	Phlippe	EAPN Financial Officer	philippe.lemmens@eapn.skynet.be

Задна страница

Благодарности:

Подкрепена от

Европейската комисия и белгийското правителство

Организирана с подкрепата на Европейската анти - бедност мрежа (EARN)

Докладчик: Д-р Юрген Бекх

Координатор: Мишелин ЖЕРОНДАЛ

Фотограф: Реймънд ДАКУА

Карикатури: Боб ВИНКЕ и Емиел ДЕ БОЛ

ISBN:

Докладът може да бъде намерен на други езици на интернет страница www.earn.org

